

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

Sessió núm. 23 / CISP / 4.02.2026

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CISP\23CISP\

Fitxer 23CISP1

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número ****

Comissió d'Interior i Seguretat Pública

Sessió 23, dimecres 4 de febrer de 2026

Presidència de l'H. Sra. Ester Capella i Farré

Sessió 23 de la CISP

La sessió de la Comissió d'Interior i Seguretat Pública (CISP) s'obre a ****. Presideix Ester Capella i Farré, acompanyada del vicepresident, Mario García Gómez, i de la secretària, Mercè Esteve i Pi. Assisteix la Mesa el lletrat Rubèn Ramírez Fernández.

Hi són presents [Judit Alcalá González](#), [Lídia Ferré Ferré](#), [Antoni Poyato Rodríguez](#) i [Christian Soriano García](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Jeannine Abella i Chica](#), [Irene Negre i Estorach](#) i [Josep Rius i Alcaraz](#), pel G. P. de Junts; [Laia Cañiguerol Olivé](#) i [Josep Vidal Bringué](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Pere Lluís Huguet Tous](#) i [Alberto Villagrasa Gil](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Sergio Macián de Greef](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [Andrés Garcia Berrio](#), pel G. P. Comuns; [Xavier Pellicer Pareja](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Sílvia Orriols Serra](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sessió informativa de la Comissió d'Interior i Seguretat Pública amb la consellera d'Interior i Seguretat Pública sobre la intervenció dels Mossos d'Esquadra durant la visita de Felip VI a Montserrat el 23 de juny (tram. 355-00138/15). Comissió d'Interior i Seguretat Pública. Sessió informativa.
2. Sessió informativa de la Comissió d'Interior i Seguretat Pública amb la consellera d'Interior i Seguretat Pública sobre la repressió exercida per part dels Mossos d'Esquadra contra les mobilitzacions en suport de la Global Sumud Flotilla i Palestina (tram. 355-00142/15). Comissió d'Interior i Seguretat Pública. Sessió informativa.
3. Sessió informativa de la Comissió d'Interior i Seguretat Pública amb la consellera d'Interior i Seguretat Pública sobre els dispositius policials utilitzats en les manifestacions en resposta a l'assalt de la Global Sumud Flotilla per part d'Israel (tram. 355-00143/15). Comissió d'Interior i Seguretat Pública. Sessió informativa.
4. Sessió informativa de la Comissió d'Interior i Seguretat Pública amb la consellera d'Interior i Seguretat Pública sobre l'actuació policial a les Festes de Tardor de Sant Just Desvern (tram. 355-00145/15). Comissió d'Interior i Seguretat Pública. Sessió informativa.
5. Sessió informativa de la Comissió d'Interior i Seguretat Pública amb la consellera d'Interior i Seguretat Pública sobre l'actuació dels Mossos d'Esquadra la matinada del 26 d'octubre a l'espai d'entitats de Sant Just Desvern (tram. 355-00146/15). Comissió d'Interior i Seguretat Pública. Sessió informativa.
6. Compareixença del director general de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra davant la Comissió d'Interior i Seguretat Pública per a informar sobre els dispositius policials utilitzats en les manifestacions en resposta a l'assalt de la Global Sumud Flotilla per part d'Israel (tram. 357-00932/15). Comissió d'Interior i Seguretat Pública. Compareixença.

La presidenta

Bé, molt bona tarda a tothom. Iniciem la sessió en la que, doncs..., una sessió on compareix la consellera d'Interior i Seguretat Pública, la senyora Parlon, l'honorable senyora Parlon. Compareix també el director general de la Policia, el senyor Trapero, i és a proposició i a proposta de diferents grups parlamentaris.

Bàsicament, a aquesta sessió compareixen per donar explicacions amb relació a diferents intervencions dels Mossos d'Esquadra. Una d'aquestes és la visita de Felip VI a Montserrat el 23 de juny; l'altra és la repressió exercida per part dels Mossos d'Esquadra contra les mobilitzacions en suport de la Global Sumud Flotilla i Palestina; l'altra és l'actuació també de Mossos d'Esquadra amb relació –estic llegint literalment– a les peticions amb relació a les Festes de Tardor de Sant Just Desvern, i la darrera és també..., vaja. Bàsicament, totes són similars.

En tot cas, saben vostès que les intervencions..., els compareixents tenen una hora d'intervenció, que es repartiran com desitgin i creguin oportú. Els grups parlamentaris tenen deu minuts..., cadascú de vosaltres per poder intervenir un cop hagin acabat aquest primer torn la consellera i el director general. Després mitja hora els compareixents, que també se'ls repartiran com creguin oportú. I els grups parlamentaris, per puntualitzar o matisar o fer alguna pregunta o alguna qüestió que no ha estat resposta, doncs, tenen minuts. I tancarien el torn, en aquest cas, el director i la consellera Parlon.

Hi són presents tots els grups parlamentaris, a excepció del Grup Mixt, compostat per Aliança Catalana, en aquesta sessió. I per tant, donaríem començament... Hi ha alguna substitució als grups parlamentaris? *(Pausa.)* Grup de Junts.

Josep Rius i Alcaraz

Sí; gràcies, presidenta. La diputada Sònia Martínez substitueix la diputada Irene Negre.

(Christian Soriano García demana per parlar.)

Christian Soriano García

En el cas del nostre grup, presenta, la diputada Neus Comes substituirà la diputada Lúdia Ferré.

La presidenta

Les intervencions les faran els portaveus? *(Pausa.)* Molt bé. Doncs així ja no cal que m'apregui els noms de tothom.

Sessions informatives i compareixença

355-00138/15, 355-00142/15, 355-00143/15, 355-00145/15, 355-00146/15 i
357-00932/15

Molt bé, iniciem la sessió i, en tot cas, amb la compareixença, doncs, de la consellera i el director general. Quan vostès vulguin.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Molt bé, doncs, bona tarda a tots i a totes. Gràcies, presidenta, membres de la Mesa i diputats i diputades.

De fet, agraïm que ens hagin fet un *pack* de compareixences vinculades als mateixos temes perquè així també a nosaltres, de cara a organitzar les intervencions, ens és molt més fàcil poder repartir-nos el que serà la nostra compareixença avui.

Començarà el director general de la Policia explicant les característiques de cadascun dels operatius dels quals vostès ens demanen informació i, posteriorment, jo intervindrè amb relació a tota una sèrie de valoracions en referència a aquests dispositius i a algunes qüestions, doncs, que crec que són oportunes poder socialitzar avui aquí en aquesta comissió.

Per tant, comença el director de la Policia fent un seguit de resums sobre les diferents operatives.

Josep Lluís Trapero Álvarez (director general de la Policia)

D'acord, doncs, bona tarda. Gràcies, consellera, presidenta, els membres de la taula, diputats, diputades...

Com diu la consellera, el que faré serà, amb relació a aquests quatre temes que han estat objecte de la nostra compareixença davant de la compareixença d'aquí a la comissió, una descripció del que va ser el dispositiu policial, què és el que va succeir durant els dispositius i també faré alguna..., la descripció d'alguns elements que hi tenen a veure, com va ser l'ús de la força, les eines que es van utilitzar, els motius i també aquells temes en els que..., perquè penso que algunes de les qüestions que també havien preguntat mitjançant pregunta parlamentària hi feien referència, que era el tema de si s'havien obert expedients, algun tema que està judicialitzat... En definitiva, un resum. Però hem intentat, doncs, que sigui bastant precís, diguem-ne, de les actuacions i del que va ser l'actuació, també, policial.

El primer tema seria la intervenció de Mossos durant la visita de

Fitxer 23CISP2

Felip VI a Montserrat el dia 23 de juny. El 23 de juny del 2025 ja, Sa Majestat els Reis d'Espanya van realitzar una visita institucional, com sabem tots, a l'Abadia de Montserrat. L'arribada a l'abadia s'havia previst per a les dotze hores i duraria fins a dos quarts de tres, moment en què abandonarien el recinte. Es va realitzar un dispositiu des de l'Àrea Bàsica Policial del Bages en el qual també es va demanar i van tenir el reforç de diversos grups especialitzats de la Policia de la Generalitat i del cos de Mossos. El dispositiu, de fet, va començar la nit abans, el diumenge, a les 10 de la nit, en la seva fase prèvia, i va entrar en màxima alerta a partir de les 8 hores d'aquell dilluns, dia 23. Es tenia coneixement, i per això es va dissenyar aquest dispositiu, d'una concentració que havia convocat l'Assemblea Nacional de Catalunya, l'ANC, i que no havia estat comunicada. Les directrius que es van donar per part dels responsables del dispositiu van ser que les persones que es concentrarien es podrien moure pel que era la part pública del recinte de Montserrat i que es farien, no obstant, una sèrie de controls policials per tal de garantir que no es portés cap tipus d'arma o objecte contundent o perillós. També es van buscar petards i pirotècnia que es pogués utilitzar, sobretot per l'alt risc d'incendi que presentava aquell dia en concret la muntanya de Montserrat. Pel que fa a la part privada de l'abadia, va estar tancada mentre durava la visita de Sa Majestat per decisió, en aquest cas no del cos de Mossos, sinó de la comunitat benedictina. El control d'accessos també es va realitzar per part dels serveis de seguretat privada i hi van donar suport el cos de Mossos.

S'ha de dir que per garantir el dret de la protesta, el dret a la protesta, no es van fer decomisos ni de simbologia, ni de pancartes, ni res per l'estil, algunes de les quals es van penjar o desplegar durant la visita del monarca. A partir de les 8.30 hores es van anar concentrant un grup de persones a la plaça de la Creu, convocades, com dic, per l'ANC per protestar per aquesta visita. A les 10 hores, aproximadament, unes 200 persones tenien tallada la via d'accés que havia d'utilitzar la comitiva per accedir

a la basílica. Els responsables del dispositiu policial varen parlar amb els concentrats i van negociar que anessin a sobre de la vorera i així podien fer compatible el seu acte de protesta i exercir el dret a la manifestació, alhora que es garantia la seguretat de les personalitats que accedien a la basílica. Els manifestants no van fer cas a les indicacions i van tornar a ocupar la via. Es va fer llavors una línia policial per garantir la seguretat i assegurar l'accés lliure de les autoritats. Posteriorment, les persones que tallaven la via van intentar, en algun moment, sobrepassar la línia policial per la força.

Com que hi havia les persones concentrades a la zona de la plaça de la Creu, es va decidir que la visita de Sa Majestat accedís a Montserrat per la zona dels jardins de l'abadia. Quan les persones concentrades van saber que es feia, és a dir, que no passarien els reis per la carretera que tenien tallada, van intentar dirigir-se cap a la zona on havia d'aterrar l'helicòpter. En aquest sentit, agents de l'ordre públic van haver d'impedir que els concentrats s'hi desplaressin.

Pel que fa a ús de la força o material utilitzat durant el dispositiu, no es va realitzar cap càrrega policial. Els manifestants van voler sobrepassar la línia policial de seguretat i aquesta es va mantenir. Pel que fa a persones o agents ferits, un ciutadà va agredir a un caporal de la BRIMO amb un extensible, concretament donant-li un cop a l'orella, i aquesta persona va acabar sent investigada i amb unes diligències obertes pel delictes d'atemptat a agent de l'autoritat. També es va produir una incidència sanitària en el moment que un manifestant va patir el que semblava un possible infart, un problema de salut, i va ser evacuada amb helicòpter del SEM. No es van produir detencions durant aquest dispositiu, però sí algunes, com he dit, alguna denúncia penal i administrativa davant, sobretot, del fet que un dels manifestants agredís aquest caporal de la Brigada Mòbil, va ser identificat i, com he dit, investigat per un delictes d'atemptat a agent de l'autoritat.

També pel que fa a possibles actes administratius que se'n derivessin, es va aixecar una acta respecte a una persona com a responsable d'una manifestació no comunicada. No hi ha cap obertura, no es va considerar que hi hagués res que impliqués l'obertura d'una investigació reservada per part del cos de Mossos i en principi, aquest seria, doncs, la descripció dels fets d'aquella jornada.

Respecte del segon tema que es posa sobre la taula en aquesta compareixença serien els operatius del cos de Mossos d'Esquadra en el context de les mobilitzacions en suport i l'assalt de la Global Sumud Flotilla i Palestina. Entre els dies 2 i 5 d'octubre de 2025 milers de persones es van mobilitzar arreu de Catalunya en protesta per la intervenció militar a Palestina i per denunciar el segrest dels membres de la Global Sumud Flotilla per part de l'Estat d'Israel mentre navegaven per trencar el bloqueig de Gaza. Els esdeveniments van ser especialment importants a les proximitats del port de Barcelona, concretament la Ronda Litoral B-10, des de la plaça de la Carbonera, l'accés al port des del moll de Sant Bertran, accés al port des del carrer Josep Carner, a l'entorn del World Trade Center, i l'Hotel Grand Marina, així com també al carrer Nou de la Rambla, a les mateixes Rambles, l'avinguda del Paral·lel, plaça Catalunya, plaça Urquinaona, Via Laietana i Passeig Colom. També es van registrar alguns incidents a Girona i a la localitat de Sant Celoni.

Des d'un punt de vista cronològic, el dia 2 d'octubre hi havia convocada, per diferents xarxes socials, una mobilització a la plaça de les Drassanes, coneguda com a plaça de la Carbonera. Aquesta mobilització no havia estat comunicada a la DGAS, Direcció General d'Administració de la Seguretat. El dispositiu policial, no obstant, es va planificar per garantir el desenvolupament de la mobilització i alhora evitar l'accés a la Ronda Litoral pel risc que suposava tant pels manifestants com pels usuaris de la via. En cap moment, com s'ha dit en alguna manifestació, es va encapsular als manifestants. Els efectius policials el que van fer és ubicar-se en punts estratègics per complir aquest objectiu, concretament a la sortida de la ronda, a la mateixa plaça, i els accessos des del carrer Josep Carner i la Ronda del Port. Els moviments realitzats pels agents durant el dispositiu varen ser en resposta a accions violentes puntuals per alguns dels individus, però sense arribar a confinar, –cosa que no es va fer– o a impedir tampoc la lliure circulació del gruix dels manifestants congregats a la plaça.

Pel que fa a l'ús de la força i a les eines utilitzades, es va fer servir, entre les 21.30 i les 22.20 hores, es va fer un ús de la defensa al carrer Nou de la Rambla amb avinguda Paral·lel, en concret, per donar recolzament a una detenció que estaven fent agents de paisà i que havia implicat que alguna persona intentés impedir

aquesta detenció. Entre les 21.30 i les 22.20 hores, també a l'avinguda del Paral·lel, es va fer ús de la defensa per part d'alguna gent per la dispersió que s'estava fent per alguns dels manifestants de contenidors, creuant-los i fent llançaments a les línies policials. Entre les 18.23 i les 18.55 hores, també ús de la defensa en l'accés a la Ronda Litoral i la plaça de la Carbonera per actuacions violentes que estaven tenint lloc contra la línia policial.

Passem al dia 3 d'octubre. A partir de les 18 hores es va dur a terme una manifestació comunicada també a la Direcció General d'Administració de la Seguretat pel col·lectiu Global Moviment To Gaza sobre el lema «Si assalten la flotilla, totes al carrer». L'objectiu era protestar contra la intercepció en aigües internacionals d'una flotilla amb ajuda humanitària amb destí a Gaza. Les informacions prèvies apuntaven a la possible presència de grups radicals i accions dirigides contra establiments comercials vinculats a marques internacionals i també a infraestructures estratègiques de la ciutat. Durant el recorregut, diversos grups d'encaputxats van protagonitzar accions de vandalisme i resistència activa, com pintades, enganxades de cartells, cops a aparadors comercials, Starbucks, Domino's, McDonald's i l'ús de pirotècnia. També es van registrar llançaments d'objectes contra la línia policial que estava protegint la Prefectura Superior de Policia Nacional. A la seva arribada a la plaça de la Carbonera, punt crític per la proximitat amb la Ronda del Litoral i el moll del Port de Barcelona, infraestructura catalogada com a crítica i objectiu prioritari a defensar en el dispositiu, segons les instruccions que s'havien donat des de la Regió Policial de Barcelona, la situació va escalar amb violència.

Un grup organitzat de manifestants van iniciar llançaments massius de pedres i objectes contundents, així com la utilització d'artefactes casolans confeccionats amb líquid àcid i alumini, els quals generen una reacció explosiva i projecten substàncies corrosives que poden causar lesions greus a agents o a altres persones que estiguin a la zona. Davant d'aquesta situació de violència generalitzada, a petició del cap de la Brigada Mòbil, el cap de dispositiu va autoritzar l'ús de l'esprai OC. L'ús de l'esprai OC va realitzar amb autorització en aquest sentit del sector per protegir la integritat dels efectius que estaven rebent aquests llançaments massius per part dels manifestants i havien arribat en bloc a la línia policial, amb clara intenció de

sobrepassar-la. L'objectiu va ser mantenir la línia de contenció que garantia la seguretat dels accessos al port i la seguretat dels agents intervinents. L'aplicació de l'esprai OC es va efectuar en angle elevat i a distància, creant un núvol en suspensió sobre la massa per dispersar-la, sense que impactés directament en cap de les persones o dels rostres dels manifestants. L'actuació irrellevant, va anar precedida de diversos avisos acústics per megafonia LRAT, advertint que qui estava donant aquells missatges era la policia i advertint de la necessitat d'abandonar la zona i de la imminent intervenció policial. A més, també es va informar a alguns periodistes que estaven acreditats per tal d'evitar que s'exposessin accidentalment a aquest producte.

Pel que fa a les eines, es va utilitzar esprai entre les 20, més o menys de les 20.16 hores, aquest esprai OC al carrer Moll de Sant Bertran per repel·lir agressions a la policia. A les 20:16 hores, ús de la defensa en el mateix lloc per dispersar, atès els llançaments que s'estaven donant a la línia policial. Entre les 22.30 i les 22.45 hores l'ús d'esprai OC a la plaça Carbonera. En fer el replegament els manifestants van estar fent agressions als agents de la policia i també, com he dit, a les 20.16 hores al carrer Moll de Sant Bertran, per repel·lir algunes agressions a la línia policial.

Pel que fa al dia 4 d'octubre. A les 12 hores es va desenvolupar a la ciutat de Barcelona una manifestació multitudinària que va ser comunicada a la Direcció General d'Administració de la Seguretat i convocada pel col·lectiu Prou Complicitat amb Israel. Aquesta mobilització va transcórrer sense incidents rellevants, més enllà d'algunes pintades i alguna trencadissa en comerços i entitats bancàries. A partir de les 17 hores es va desenvolupar a la ciutat de Barcelona una altra concentració i posterior manifestació impulsada pel Comitè de Solidaritat amb Palestina, en el marc de les protestes contra els interessos econòmics i comercials vinculats a l'Estat d'Israel. L'objectiu declarat del col·lectiu era boicotejar establiments amb interessos jueus, principalment centres Carrefour i altres comerços, també de caire, de caràcter internacional. L'ús d'OC en aquestes intervencions va estar motivat per les agressions directes rebudes, concretament durant una detenció que van realitzar els efectius de la Brigada Mòbil en les proximitats del Zara de plaça Catalunya, quan un grup de manifestants que estaven intentant agredir els agents van fer, com dic, un ús puntual d'aquesta eina davant d'aquestes accions. Aquest ús va ser amb caràcter

d'urgència degut a la immediatesa de l'acció i, per tant, no es va demanar per part de l'agent actuant autorització al cap del dispositiu.

En tots els casos, la justificació de l'ús de l'esprai OC en aquests incidents del 3 i el 4 d'octubre varen respondre a agressions directes contra les línies policials mitjançant llançaments d'objectes contundents i còctels químics, vandalisme a comerços i entitats bancàries i barricades amb foc, així com reiterats intents de traspasar les línies policials i interferir en les funcions policials.

Pel que fa a persones que poguessin resultar o agents de policia que poguessin resultar ferits com a causa de les accions policials o d'altre tipus. Segons la informació que tenim hores d'ara recollida als registres de la Regió Policial Metropolitana de Barcelona, ens consta el següent: a les mobilitzacions del dia 2 d'octubre a la tarda, 14 agents ferits de la Brigada Mòbil; a les mobilitzacions del 3 d'octubre al matí no consta cap persona ferida; a les mobilitzacions del 3 d'octubre a la tarda, 6 agents ferits de la Brigada Mòbil; a les mobilitzacions del 4 d'octubre al matí no consten ferits; a les mobilitzacions del dia 4 d'octubre a la tarda, 16 efectius d'ordre públic van resultar ferits

Fitxer 23CISP3

Ileus. Quatre persones més van resultar ferides lleus. Pel que fa a les mobilitzacions en altres indrets de Catalunya, el dia 2 d'octubre va resultar lesionada una centena en el context d'aquestes mobilitzacions. El dia 2 d'octubre va resultar lesionada una agent de la Unitat de Seguretat Ciutadana de Girona. El dia 2 d'octubre, a Girona, una persona gran va ser agredida per manifestants i va requerir ingrés hospitalari per lesions al fèmur. I el 3 d'octubre a Sant Celoni, una persona va resultar ferida en el transcurs de l'actuació policial durant un tall a l'autopista AP-7, sense que consti que revestís de gravetat.

Pel que fa a detinguts durant aquests tres dies, el dia 2 d'octubre, en la concentració no comunicada a la DGAS a Barcelona, convocada per xarxes socials pel col·lectiu Global Movement to Gaza, sota el lema «Si assalten la flotilla, tots al carrer», es van

produir dues detencions: una per danys, desordres públics i tinença d'armes i explosius, i una detenció per atemptat a agents de l'autoritat i desordres públics. El mateix dia 2 d'octubre es van produir quatre detencions més per delictes de desordres públics i danys. A un dels detinguts se li va imputar, a més, un delictes d'atemptat a agents de l'autoritat. El dia 3 d'octubre no es va registrar cap detenció en cap de les mobilitzacions documentades. El dia 4 d'octubre al matí, en la manifestació que es va comunicar a la DGAS i que havia de transcórrer a Barcelona, convocada pel col·lectiu Prou Complicitat amb Israel, es va produir una detenció per un delictes de danys comès amb un martell en una oficina del Banc de Santander. El mateix dia 4 d'octubre a la tarda, en la manifestació no comunicada a la DGAS a Barcelona, convocada per xarxes socials sota el lema «Boicot Carrefour Barcelona», es van produir un total de deu detencions a diverses localitzacions de Barcelona, plaça Catalunya, Passeig de Gràcia i plaça Urquinaona, com a presumptes responsables de delictes de desordres públics, atemptats a agents de l'autoritat i danys.

Pel que fa a actes administratives, no consta que s'aixequés cap tipus d'acte administrativa. I pel que fa a investigacions internes, no s'ha obert cap investigació interna per aquests fets.

Actuació policial de Mossos el 15 d'octubre amb motiu de la vaga general en suport al poble palestí. Amb motiu de la vaga general convocada per diversos sindicats i col·lectius en suport al poble palestí, el dia 15 d'octubre de 2025 es van dur a terme diverses mobilitzacions i manifestacions no comunicades a diferents punts de la ciutat de Barcelona. Dins d'aquest context, els efectius de l'àrea de Brigada Mòbil van intervenir per garantir l'ordre públic, la seguretat ciutadana i la protecció de persones i béns. Davant els incidents ocorreguts a la ciutat de Barcelona durant tot el dia, principalment a l'entorn de l'estació de Sants, la plaça Països Catalans, el carrer Tarragona, la Diagonal i la zona del Consolat d'Israel a Gran Via Carles III. Les mobilitzacions van derivar en alguns episodis de violència, amb llançaments de pedres, bengales i objectes contundents, trencament de vidres, cremes de contenidors, també de vehicles, i la formació de barricades, així com d'agressions directes als efectius policials.

Pel que fa als incidents durant el matí, al torn de matí: diversos grups de manifestants van tallar la Ronda Litoral B-10 de Barcelona entre les sortides 14 i 21, i van provocar una interrupció total de la circulació durant més de tres hores, amb un cert impacte greu sobre la mobilitat a la ciutat de Barcelona. Es va produir també un atac a un establiment del Burger King a l'avinguda Tarragona per part d'un grup de persones vestides de negre, consistent en el llançament de pedres, tanques i ampolles de vidre, fet que va ocasionar danys materials i un risc evident per a la integritat de les persones que es trobaven a la zona. Entre les 13:45 i les 14 hores, va haver-hi llançaments massius d'objectes contundents contra la línia policial que protegia els accessos a l'estació de Sants, a l'Hotel Barceló Sants, on s'allotjava l'equip israelià de bàsquet, així com a l'establiment McDonald's. Davant la violència dels concentrats, d'alguns d'aquests concentrats, i el perill per a la seguretat dels agents i de tercers, es va ordenar una maniobra de dispersió controlada amb ús proporcional i justificat dels mitjans policials reglamentaris –autoritzat, per tant, pel CEPOL–, fet que va permetre neutralitzar els focus d'atenció, restablir la mobilitat viària i garantir la seguretat ciutadana.

Pel que fa als incidents durant la tarda, es va produir una manifestació amb motiu de la presència a l'Hotel Barceló, com deia, a Sans, de l'equip esportiu israelià Hapoel Jerusalem, que havia de disputar un partit contra el Bàsquet Manresa. Abans de l'inici de la manifestació, entre les 16:45 i les 17 hores, unes cent persones es van concentrar a la rampa de sortida de l'hotel amb la voluntat explícita de boicotejar la sortida dels autocars de l'equip. Els concentrats es van asseure a terra bloquejant completament l'accés i la sortida i desobeint reiteradament les ordres policials. Dic l'accés i la sortida perquè era l'única que hi havia i que explica també bastant la intervenció policial. Aquestes ordres es van donar de manera verbal i explícita per part dels efectius de Brigada Mòbil. Les persones assegudes a terra van desobeir les ordres dels agents per evitar l'objectiu policial d'alliberar aquest espai per la sortida de l'autocar. Sota la consideració policial, aquesta situació posava en perill la seguretat dels jugadors i tot l'equip, a més dels agents policials i, perquè no dir-ho, dels propis concentrats, atès que en un únic punt hi havia en aquell moment interessos diversos i podia ser un focus de conflicte i que acabés en situacions de violència. Entre les 14 i les 14.30 hores, a la zona del carrer Tarragona, davant de

l'establiment Burger King, es van produir també greus llançaments de pedres i objectes contundents des de la multitud. Alguns manifestants van trencar vidres i van llançar bengales enceses a l'interior del local, posant en risc la seguretat dels treballadors i clients que s'hi trobaven.

Durant el recorregut de la manifestació, quan va arribar a la Diagonal a l'alçada del 593, un grup de manifestants van sortir del grup principal realitzant trencadisses, intentant calar foc a l'establiment McDonald's, fet que va provocar la intervenció d'efectius tant de paisà com de Brigada Mòbil. En aquest punt, efectius de paisà van realitzar un detingut. Entre les 20:55 i les 21.30 hores, la manifestació va arribar finalment al Consolat d'Israel, protegit amb tanques metàl·liques i amb efectius policials. En aquest punt, diversos grups de manifestants van remoure les tanques, van desfer parcialment el tancat perimetral i van realitzar llançaments de pedres, ampolles i coets contra els agents, fets que van generar una situació de greu risc i de violència. Al voltant del consolat, es van aixecar barricades i es va calar foc a diversos vehicles i contenidors. Els agents van haver de realitzar dispersions successives per restablir la normalitat i permetre la circulació viària. Per últim, es va donar un incident a la Gran Via de Carles III que va motivar l'ús d'una llançadora cap a les 21 hores i a la qual en faré referència.

Pel que fa a l'ús de la força i a l'eina o material utilitzat, es va fer ús de l'esprai OC i de la defensa reglamentària. I ho concreto. Cap a les 16.45 i les 17 hores, a la manifestació que es trobava al costat de l'Hotel Barceló Sants i per decisió del comandament present al lloc, atesa la urgència i el risc objectiu existent, es va fer ús de l'esprai OC projectat en forma de núvol per sobre de les persones assegurades, amb la finalitat de desbloquejar la rampa i garantir la sortida segura del comboi esportiu després que les persones es neguessin de manera reiterada a sortir i desobeint les ordres i les instruccions policials, i d'haver iniciat una maniobra per treure les persones una a una per la part baixa de la rampa, sense que això pogués tenir continuïtat.

A la zona del carrer Tarragona 108, i davant d'una situació de violència generalitzada, entre les 14 i 14:30 hores, els efectius de la Brigada Mòbil varen fer ús selectiu de la defensa i de l'esprai OC. Aquest últim, de manera puntual per part

dels efectius de GOAP davant una situació en què havien fet llançaments a la línia policial que havia arribat a Burger King, que estava sent atacat, i on es va produir una detenció. Aquest ús es va realitzar amb l'objectiu de mantenir la distància de seguretat i protegir la integritat física dels agents que estaven fent la intervenció i, tot i així, van resultar ferits dos agents, un d'ells l'operador que va fer ús de l'esprai OC.

Cap a les 20:55, als voltants del Consolat d'Israel, es van registrar nous llançaments massius de pedres i ampolles contra les línies policials que van posar en perill la integritat dels agents, motiu pel qual es va autoritzar l'ús de la defensa reglamentària i de l'esprai OC. La justificació, en aquest cas i en aquesta fase del dispositiu, va ser davant els llançaments massius de pedres, ampolles i altres objectes contundents contra les línies policials, generant una situació de risc directe per la integritat física d'agents i tercers. Paral·lelament, diversos grups de manifestants van aixecar barricades i van calar foc a contenidors i motocicletes estacionades, provocant perill immediat de propagació de les flames a domicilis i vehicles propers, fet que va requerir la intervenció de bombers per garantir la seguretat a la zona.

Cap a les 21 hores, al carrer Numància 23 de Barcelona, els equips de la Brigada Mòbil van fer una dispersió de manifestants violents en sentit muntanya. Dos individus d'un grup es posicionaven davant els agents amb actitud intimidatòria i amb intenció d'entorpir la marxa dels policies. Davant d'aquesta situació, es va utilitzar el bastó policial dues vegades amb la finalitat que s'allunyessin i poder així, conjuntament, continuar amb el comboi de vehicles i no quedar separats.

Per últim, l'ús de la llançadora, al que he fet referència. A la Gran Via de Carles III, sobre les 21 hores, es va fer un ús puntual d'una llançadora per a la valoració excepcional de necessitat per part de l'agent portador. La intervenció queda reflectida a les diligències 104.008/25, en una minuta policial, i l'ús té relació amb un jove que sostenia a la seva mà dreta una pedra, tot fent el gest previ amb el braç per llançar-la contra els efectius policials. Aquest tret, però, de la llançadora, va impactar de manera imprevista sobre un periodista que s'interposava en la trajectòria, provocant-li unes lesions al braç. Moments més tard de restablir l'ordre a la zona, els agents van contactar amb aquest periodista i se li va oferir assistència mèdica immediata, la qual va rebutjar.

Pel que fa a agents ferits i altres persones, ciutadans, el que ens consta és, a la mobilització del dia 15 d'octubre al matí, quatre efectius policials d'ARRO. A les mobilitzacions del 15 d'octubre a la tarda, 21 agents i set ciutadans més del grup de manifestants van ser atesos pel SEM, tots amb caràcter lleu. Pel que fa a detinguts, en la manifestació del dia 15 d'octubre no comunicada, convocada per xarxes socials, es van produir un total de quinze detencions, tres de les quals van ser fetes per part de la Brigada Mòbil: una per desordres públics, lesions i atemptat; quatre detencions per desordres públics i danys; una detenció per atemptats a agents de l'autoritat, resistència greu a agents de l'autoritat i desordres públics; una detenció per desordres públics i resistència a agents de l'autoritat; dues detencions per desordres públics, atemptat a agents de l'autoritat, danys i resistència; quatre detencions per desordres públics, danys i robatori amb força; i dues detencions per atemptat a agents de l'autoritat.

Pel que fa a investigacions internes, en concret respecte a l'ús de la llançadora, al qual he fet referència en l'incident succeït a la Gran Via de Carles III davant del Consolat d'Israel, en tenir coneixement dels fets, jo mateix, com a director general de la Policia, vaig ordenar l'obertura d'una informació reservada a la Comissaria d'Afers Interns. Des d'aquesta comissaria es va contactar amb el fotoperiodista, el qual finalment va presentar denúncia pels fets. Les diligències es van tramitar als jutjats de Barcelona per les lesions denunciades i estan en investigació policial a requeriment judicial per tal d'esclarir els fets i les circumstàncies. Sobre les novetats de les investigacions, s'informarà el jutge coneixedor de la causa i la fiscalia.

I per últim... aquí. Respecte a l'actuació policial de Mossos d'Esquadra a les Festes de la Tardor de Sant Just Desvern. En el marc de les Festes de la Tardor de Sant Just Desvern, del 14 al 26 d'octubre de 2025, es va produir un desplegament policial del Cos de Mossos per garantir la seguretat. El dimensionament del dispositiu policial, especialment la nit del concert del 25 al 26 d'octubre al Complex Esportiu de la Bonaigua, va tenir en consideració antecedents previs succeïts en edicions anteriors a les Festes de la Tardor, que havien acabat amb incidents greus en algunes de les poblacions properes, com ara Sant Feliu de Llobregat i Molins de Rei. A conseqüència d'aquests antecedents, cal dir també que l'alcalde de Sant Just

Desvern havia sol·licitat expressament un reforç policial substancial, atenent, com dic, als fets succeïts en els darrers anys, i que inclogués

Fitxer 23CISP4

la presència d'ordre públic. La coordinació operativa va seguir els mecanismes habituals dels darrers anys. Es va celebrar una mesa de coordinació operativa entre Mossos d'Esquadra i Policia Local, i la planificació del dispositiu va incloure efectius de l'ABP d'Esplugues i també dues furgonetes i els agents –òbviament– d'ordre públic de suport regional.

Tot i que el concert de la nit del 25 d'octubre va transcórrer sense cap incident, en finalitzar els actes, en el marc d'una actuació policial, es van produir dues detencions per atemptat contra agents de l'autoritat. D'aquestes detencions, van córrer per les xarxes un vídeo en concret on es veu un membre del cos de Mossos reduint una noia que mostra resistència activa. Posteriorment, familiars i joves vinculats al grup d'aquestes persones detingudes –van resultar dues persones detingudes– es van concentrar davant de la comissaria i més tard es va convocar una manifestació de rebuig el diumenge, davant l'ajuntament, sota el lema «Fora, policia, de les nostres festes». La protesta es va desenvolupar de manera pacífica.

Pel que fa a ús de la força i eina o material que s'utilitzés, de les actuacions internes realitzades, s'ha constatat –o constatem– que no s'havia produït un ús desproporcionat en cap cas de la força. Pel que fa a ciutadans o agents ferits, els agents van reduir les persones sense causar-los cap mena de lesió associada al fet, això sí, de la pròpia reducció. No consta tampoc cap agent ferit. Pel que fa a detencions, les dues persones detingudes estan sent investigades pels següents delictes: un delicte d'atemptat contra agents de l'autoritat i delicte de danys també en el cas d'una de les persones detingudes. Actualment, totes les actuacions es troben judicialitzades. El Jutjat d'Instrucció número 3 d'Esplugues de Llobregat instrueix tant la denúncia presentada pel cos de Mossos d'Esquadra com la denúncia posterior interposada per una de les persones detingudes per presumptes maltractaments policials i que ha estat acumulada al mateix procediment.

Pel que fa a possibles investigacions internes, en relació amb aquests fets, i com he apuntat, es va obrir una informació reservada amb l'objectiu d'examinar detalladament l'actuació policial i verificar que aquesta s'hagués dut a terme d'una manera correcta. Més enllà que estarem, efectivament, el que pugui determinar, com no pot ser d'una altra manera, la investigació judicial. No obstant, des del punt de vista de la investigació interna que es va iniciar, va concloure amb el seu arxivament un cop analitzada la informació disponible i constatada l'absència d'elements que justifiquin l'adopció de noves mesures.

I, en principi, aquesta seria la meua intervenció. Moltes gràcies.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Molt bé, doncs. Era important començar la nostra compareixença relatant com van ser els operatius vinculats a cadascuna de les accions de protesta, concentració i manifestació de les quals se'ns demanava informació en aquesta compareixença. Dir-los que, per part de la Policia de la Generalitat i cos de Mossos d'Esquadra, el principal objectiu que tenen quan donen cobertura a les múltiples concentracions o manifestacions –que vol dir que són concentracions que tenen un recorregut– és garantir que aquestes es puguin exercir dintre d'allò que ens garanteix el nostre ordenament jurídic. És a dir, amb llibertat, de manera pacífica, sense agressions, sense enfrontaments entre els manifestants que defensen un determinat plantejament o d'altres que puguin defensar-ne un altre, protegir infraestructures crítiques, si així és el cas, i alhora també protegir la resta de drets fonamentals que poden entrar en conflicte amb el dret fonamental protegit pel nostre ordenament jurídic, que és l'exercici del dret de concentració i manifestació.

Com bé saben, i potser a vegades amb això hi ha certa confusió, fruit del nostre ordenament jurídic, que és plenament democràtic, l'autoritat governativa, que és la Direcció General d'Administració i Seguretat –que avui tenim aquí, també a la sala, la seva directora– no autoritza les manifestacions. I això ha de quedar clar. Moltes vegades, quan es fa l'informe preceptiu, on tu comuniques... I comuniques pel fet que la teua manifestació o la teua concentració pot afectar la mobilitat de tercers. Has d'informar les autoritats portuàries, les autoritats del transport, per algun inconvenient que es pugui produir; els gestors de rondes, perquè tothom tingui

aquesta informació, i a partir d'aquesta tasca s'informen els gestors i gestores de les infraestructures crítiques, els ajuntaments, perquè les policies locals també puguin saber que es faran talls de carrers, que la manifestació tindrà un recorregut.

A vegades Mossos d'Esquadra fa suggeriments amb relació a quin és el recorregut més segur pels manifestants, i tot això es fa dintre de la normalitat, de la normalitat democràtica i de la garantia del dret a manifestació, reunió i concentració. Que, insisteixo, els Mossos d'Esquadra, la seva feina fonamental i principal és garantir-lo. I garantir-lo de tal manera que no quedi transgredit per aquells que fan servir la violència i que potser els interessa, intencionadament o no, que el dret a manifestació no es pugui exercir d'acord com la majoria de ciutadans i ciutadanes el volen exercir.

Vagi per endavant la meva felicitació a les més de setanta mil persones que van exercir el seu dret de manifestació en suport al poble palestí, que ho van fer de manera pacífica, en família, de manera lúdica. Però permeti'm que no pugui felicitar aquells que van anar a agredir les línies policials, a destrossar establiments i a ferir Mossos d'Esquadra. Òbviament, no els podem felicitar. Hem de felicitar la població que exerceix el seu dret de manifestació, i que l'exerceix amb plenitud i que l'exerceix sentint-se protegit pel cos de Mossos d'Esquadra i per la Policia de Catalunya, però no aquells que es dediquen a encaputxar-se, a agredir la línia policial, a tirar bengales, a tirar còctels Molotov, a tirar pedres contra els agents de l'autoritat. Això la consellera d'Interior no els pot felicitar.

Dit això, les dues concentracions que fan referència a la visita de la Corona a Catalunya eren dues concentracions no comunicades. És a dir, no formaven part de les més de 5.200 i escaig –i encara no hem tancat la memòria– que s'han comunicat aquest any. És a dir, aquest any a Catalunya s'han comunicat més de cinc mil... –mira, us puc dir la xifra concreta–. 5.234 manifestacions comunicades. Entre elles, les de suport al poble palestí, com abans feia referència el director de la policia. Les dues que fan referència a la protesta contra les visites institucionals de la Corona, aquestes no van ser comunicades i en cap moment es va veure vulnerat el dret de manifestació. De fet, els propis organitzadors van dir que va ser un èxit, la mobilització en si mateixa. O sigui, paraules dels propis organitzadors.

Sí que és veritat que el cos de Mossos d'Esquadra ja fa molt de temps que en aquest cas és una policia modèlica, perquè s'ha dotat de la divisió de mediació, que molts de vostès coneixen perquè, a més a més, treballen habitualment amb les entitats que defensen els drets humans i saben de l'existència d'aquesta divisió de mediació, que garanteix que la majoria de vegades evitem situacions difícils de cara a garantir la seguretat del dret dels que fan la visita institucional, a poder realitzar la visita amb garanties de seguretat, i del dret dels manifestants a protestar perquè no els hi agrada que aquestes persones facin aquesta visita. I això s'ha de conciliar. I qui ho ha de conciliar? Malauradament, el cos de Mossos d'Esquadra.

En el cas del dispositiu, tant de Montserrat com de Sant Martí Vell, en tot moment va haver-hi una actitud, per part del cos, de mediació, d'intentar que el dret legítim a manifestar en contra d'aquesta visita pogués ser conciliable amb la realització de la visita, com finalment així va ser. I, evidentment, no va haver-hi càrregues policials. Sí que hi va haver un incident d'una agressió per part d'un dels manifestants, com ja s'ha dit, a un agent de la BRIMO, que això té el seu recorregut i la proposta de sanció pertinent.

Així com en el cas de la concentració o manifestació de Montserrat, que aquí sí que és veritat que no per no haver comunicat... No és la sanció administrativa que es proposa per part de l'autoritat governativa per no haver comunicat. Per això no hi ha cap mena de sanció, perquè hem de fer sempre prevaldre el dret a la manifestació per sobre del tràmit administratiu. Però sí que és veritat que, en aquest cas, l'organització no va col·laborar prou per evitar que es produïssin certs desordres durant la realització de l'esdeveniment. I, per tant, aquí sí que, a proposta de l'autoritat governativa, també hi ha una proposta de sanció recurrible i en tràmit d'al·legacions.

Per tant, el balanç que jo faig. Som un estat democràtic, on el dret de manifestació, de reunió i de concentració estan garantits pels poders públics. El cos de Mossos d'Esquadra és un garant de primer ordre d'aquests drets, que la majoria de la ciutadania exerceix amb llibertat, amb plena llibertat i amb plena protecció, per part de la policia de Catalunya. Aquells comportaments que no van orientats a l'exercici del dret i que es projecten especialment a generar més conflicte, desordre o a posar

en risc la resta de drets fonamentals amb els quals col·lisiona o entra en conflicte el dret legítim i fonamental de manifestació, de reunió i de concentració, evidentment, la policia actua, sempre des del principi de la proporcionalitat i de la ponderació en les intervencions. I és un cos, el cos de Mossos d'Esquadra, professional, democràtic, que totes les intervencions estan clarament mesurades i supervisades pels comandaments del cos i que, per altra banda, està sotmès a uns controls interns i externs que tots vostès coneixen perfectament.

La presidenta

Gràcies, consellera.

Ara seria el torn dels portaveus dels grups parlamentaris. Com hem dit, començaríem pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. I té la paraula la seva portaveu, la senyora Cañigueral, per deu minuts. Quan vulgui.

Laia Cañigueral Olivé

Bona tarda. Consellera, director general, moltes gràcies per la seva compareixença. Bé, abans d'entrar en qüestions concretes, des d'Esquerra Republicana ens agradaria començar fent una valoració global sobre les actuacions policials que són motiu avui d'aquesta compareixença, perquè, de fet, ens hem centrat en unes quantes actuacions policials, també hem presentat preguntes parlamentàries –per exemple, del cas de Sentmenat–, però si fem aquest *pack* d'actuacions policials que tractem avui i que són objecte d'aquesta compareixença, sí que ens adonem que estem parlant o podem estar parlant d'un canvi de patró.

I per això, des d'Esquerra, volem començar amb una afirmació clara, perquè pensem que en l'àmbit d'Interior hem reulat. I la veritat és que no hem reulat poc. Hem reulat quaranta anys en temes de control democràtic i de transparència. I, de fet, des d'ERC creiem en els mecanismes de control dels cossos policials, tant quan som a l'oposició com quan som a govern. De fet, ara la consellera també expressava el seu favorable posicionament sobre els mecanismes de control. Aquí coincidim amb l'opinió de la consellera. I, de fet, a Esquerra confiem en aquests mecanismes de control perquè tenim confiança plena amb la majoria de professionals del cos de Mossos d'Esquadra.

I m'agradaria fer molt d'èmfasi aquí, perquè a vegades, des d'altres partits, es vol simplificar una mica el discurs que nosaltres fem quan exigim mecanismes de control, quan exigim seguiment. I se simplifica dient que estem en contra dels professionals del cos de Mossos d'Esquadra o fins i tot del propi cos. I vull que quedi molt clar que a Esquerra Republicana creiem en el cos de Mossos d'Esquadra i creiem en els professionals que en formen part. I precisament per això defensem els mecanismes de control, perquè protegeixen la ciutadania, però també protegeixen els agents que fan bé la seva feina.

I ho hem vist amb exemples molt clars. Per exemple, amb les càmeres a les comissaries i en els vehicles policials. Van generar polèmica en el seu moment, també dins el propi cos, però el temps ens ha demostrat que creen garanties. Garanteixen drets a la ciutadania i alhora permeten als professionals acreditar que han actuat correctament. I això és una policia democràtica. Perquè un sistema democràtic es basa en això, en poder fer seguiment, revisar actuacions, corregir errors. I també es basa en el repartiment de funcions i de responsabilitats entre les diferents persones per assegurar que hi ha un control governamental per part de les persones que han estat escollides democràticament per donar directrius i fer seguiment.

Però, lluny d'avançar en aquesta direcció, per nosaltres —i em sap greu dir-ho així—, creiem que estem reculant. I no ho diem només per les actuacions policials dels darrers mesos, sinó també pel fet del que està passant dins el mateix departament. I, de fet, no és Esquerra Republicana, és que són els propis lletrats de la Generalitat que han denunciat el nou decret de reestructuració interna, que pretén situar la representació, la defensa i l'assessorament jurídic dels Mossos sota la Direcció General de la Policia.

Fitxer 23CISP5

És l'associació Fòrum d'Advocacia de la Generalitat, formada pels mateixos lletrats públics —no ho diem Esquerra, ho diuen els lletrats públics de la Generalitat—, que ha impugnat aquest decret davant del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i

n'ha demanat la paralització immediata, perquè alerten que envaeix competències que la llei atribueix exclusivament al cos d'advocacia de la Generalitat. I recorden una cosa fonamental: que des del gabinet jurídic de la Generalitat és d'on es pot garantir millor la defensa dels treballadors públics. Precisament perquè hi ha independència de criteri. Els lletrats alerten també d'un risc molt greu: que les decisions jurídiques, per exemple, quan es demanen penes contra manifestants, s'alineïn més amb els interessos corporatius d'alguns agents que no pas amb el principi de proporcionalitat i l'interès general.

I mentre alguns sindicats policials hi donen suport, altres han expressat públicament —i de fet, això ho podem llegir al *Diari ARA* el 17 de desembre; no ho diem Esquerra Republicana—, que els preocupa, i molt, aquesta concentració de poder en mans d'una sola persona: el director general de la Policia. I ens preocupa moltíssim aquesta visió que poden tenir o que han expressat alguns membres del cos perquè aquesta creació d'una subdirecció específica per defensar els Mossos dins de la Direcció General de Policia no és una qüestió ni tècnica ni menor. Respon, tal com s'han fet algunes afirmacions, a la voluntat del director general de la Policia de concentrar encara més poder sota la seva direcció. Perquè per a nosaltres aquesta qüestió de fons és importantíssima. Hi ha realment aquest control democràtic? Hi ha unes directrius polítiques en les polítiques públiques de seguretat d'aquest Govern que vagin en coherència amb la resta de polítiques públiques d'un govern d'esquerres? O la direcció real del cos de Mossos d'Esquadra, de la Policia Nacional de Catalunya, del nostre país, està en mans d'una única persona? Perquè si fos així, s'allunyaria molt del model de policia democràtica i transparent que Esquerra Republicana persegueix.

Sincerament —i ho hem expressat en alguna altra ocasió—, creiem que falta coherència entre les paraules del president de la Generalitat, de la consellera d'Interior en el Parlament i amb les actuacions del cos de Mossos d'Esquadra. Per un costat, aquí al Parlament confronten amb l'extrema dreta, mostren el seu suport al poble palestí, però després veiem que al carrer s'utilitza gas pebre contra manifestants pacífics. Vostè ha explicat molts casos diferents; ara entrarem en casos concrets. Però s'ha utilitzat gas pebre contra persones que estan assegudes al terra. I pensem que la manifestació pacífica, la resistència pacífica —i de fet, la consellera,

en la seva intervenció, a l'inici, n'ha fet una clara defensa— ha d'estar garantida sense matisos. Això és el que pensem a Esquerra.

I en qüestions concretes —perquè em queden dos minuts i mig—, voldria entrar justament en aquesta qüestió. Hi ha moltes entitats defensores de drets humans que han expressat la seva preocupació pública per la utilització de gas pebre en les últimes manifestacions. De fet, avui ens acompanyen algunes. També Amnistia Internacional de Catalunya ha enviat un informe detallat als diferents grups parlamentaris. I de fet, Amnistia Internacional Catalunya denuncia la manca de transparència, usos presumptament desproporcionats, especialment en contextos de protesta pacífica... Recordem que, segons els estàndards internacionals de drets humans, el gas pebre s'ha d'utilitzar en situacions molt concretes que representin una amenaça imminent de dany greu i amb un únic objectiu d'aturar una conducta violenta de manera temporal. En cap cas s'hauria d'emprar contra persones que exerceixen resistència pacífica ni com a eina de dispersió de manifestacions pacífiques. Per tant, sí que documenten alguns casos en què aquesta utilització no ha sigut degudament correcta, perquè els manifestants no representaven una amenaça real.

I en aquest cas concret ens voldríem centrar nosaltres en la manifestació, en la concentració del 15 de maig de 2025 a la rampa del pàrquing de l'Hotel Barceló Sants, davant de persones que estaven assegudes a terra. Per tant, no hi havia violència. I en canvi, sí que es va utilitzar de manera directa gas pebre, l'esprai OC. El director general feia referència que el 3 d'octubre s'havien fet prèviament avisos acústics, avisos de la policia. En aquest cas no ens consta que hi hagués aquests avisos acústics, i en les seves preguntes que va presentar Esquerra Republicana, en la seva resposta diuen que justament l'ús no va ser autoritzat prèviament pel CECOR, atesa la urgència immediata mencionada quan estem parlant de persones assegudes a terra i que havia de sortir un autobús. I després també fa referència al paràgraf justament que hi ha a sota: «En qualsevol cas, cal assenyalar que, d'acord amb el compromís», etcètera, de la Policia de la Generalitat, Mossos d'Esquadra, amb la transparència, la bona governança, la rendició de comptes, tots aquells supòsits en què existeixin indicis raonables de l'actuació policial, diuen que poden estar investigats. No especifica si han estat investigats o no, però creiem que, tenint

en compte que no està publicat el protocol, que s'ha demanat i no el tenim, fins que no estigui publicat el protocol és una situació d'indefensió per a la ciutadania, però també per als propis agents, la utilització d'aquest cas, perquè hi ha qui diu que després poden demanar-s'hi responsabilitats. Per tant, sí que ens agradaria manifestar la nostra voluntat de que, fins que no estigui aprovat el protocol, no es pugui utilitzar aquest cas. Moltes gràcies.

La presidenta

Ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns. El senyor Garcia Berrio.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies, presidenta. En primer lloc, manifestar que creiem que és positiu i sa que es produeixi aquesta compareixença, aquesta sessió informativa en el dia d'avui per parlar de la reacció policial davant diferents esdeveniments que s'han tingut en el marc del dret de reunió i manifestació. En aquest sentit, una de les principals qüestions o dels esdeveniments que s'han abordat té a veure amb les mobilitzacions de Palestina. Volia fer com una primera consideració, perquè penso que són molt importants les paraules amb les quals ens referim també a les situacions de les que estem tractant. Llavors, en aquest sentit, el director general de la Policia, Josep Lluís Trapero, referint-se a una mobilització en la que es plantejava que es van fer diferents accions —crec que va ser el dia 4 d'octubre— contra establiments al centre de Barcelona, i fins i tot parlant del Carrefour, s'ha parlat d'interessos jueus. Vostès estan al Govern de la Generalitat i, en tot cas, qualsevol, si no estan d'acord amb el plantejament de fons..., però totes les campanyes que s'estan fent per tal de criticar aquests tipus d'establiments tenen a veure amb la seva participació amb el genocidi. No barregem coses que no tenen a veure. Llavors jo crec que, en aquest sentit, no ens fem bé col·lectivament de no focalitzar bé, i li ho havia de dir perquè penso que espero que sigui un error, perquè en cap cas cap manifestació que està lluitant contra el genocidi fa ninguna crítica a cap interès en aquest sentit.

Per un altre costat també, vostè s'ha referit, quan es donava la protesta del dia 15 de octubre, plantejant que s'estava intentant boicotejar un esdeveniment esportiu. Després m'hi referiré en deteniment. Però anem a veure. Tenim una mobilització absolutament pacífica d'unes persones que estan dient que no s'havia de produir un

partit i llavors vostès van prioritzar... Després em referiré al gas pebre, però en aquest cas el cos de Mossos d'Esquadra, i entenc que qui estava comandant l'operatiu —i desconec i els pregunto si estaven al CECOR alguns de vostès— va decidir prioritzar la sortida dels vehicles per sobre d'elements bàsics del dret de reunió i manifestació. Llavors, darrere d'aquest concepte, darrere d'aquesta acció, crec que hi ha moltes coses per tal de quin és el concepte que tenim del dret de protesta i plantejar que això suposa boicotejar. També, segurament, s'haurien de preguntar qui va dissenyar el dispositiu de seguretat del partit, fent coincidir els jugadors en un partit de futbol al lloc on sortia la manifestació. Però crec que les paraules importen i crec que la conceptualització del dret de protesta és important.

Respecte a la utilització, vostès saben que una de les principals qüestions —i així li vam fer una pregunta al ple a la consellera— té a veure amb la utilització que s'ha començat a fer darrerament respecte al espray OC, de gas pebre, què estan dient i s'està plantejant de diferents maneres. La primera de les qüestions que els volíem adreçar és que és una anomalia que, a dia d'avui, tot i els acords d'aquest Parlament per la transparència del cos policial, el protocol d'utilització que hem demanat grups parlamentaris, que han demanat periodistes i que han demanat entitats de drets humans, encara no el tenim. El PIT 23. Vostès reconeixen que existeix, i no ens l'han facilitat per tal de poder fer la nostra feina, que és la de, també, defensar els drets humans de la ciutadania. Llavors, en aquest sentit, vostès publicaran aquest protocol i ens el deixaran veure? Llavors, en aquest sentit, sabem que estan fent un nou protocol. Aquest nou protocol en quin moment tenen previst que es pugui fer la seva publicació? Perquè ja els dic que és important i és funció d'aquest Parlament poder garantir i poder també debatre sobre els tipus d'usos de la força que es realitzen per part del cos de Mossos d'Esquadra. En aquest sentit, considerem que és important i clau que aquest protocol es publiqui i, sobretot, que incorpori recomanacions internacionals, que ara després m'hi referiré.

Després, hi ha un element que és molt important que té a veure i els volia preguntar, respecte al procediment d'incorporació, i crec que ens hem de preguntar com a Parlament. El procediment d'incorporació d'armes i la regulació d l'ús d'aquestes armes mitjançant protocols. Es compta i s'ha comptat amb metges forenses per valorar l'impacte que té l'ús d'aquests gasos irritants per part del cos de Mossos

d'Esquadra? Es fa amb altres eines? Pensem que seria bo conèixer bé el procediment i poder analitzar si caldrien millores en aquest sentit. En ocasions —no dic ara— s'ha vist que els protocols no incorporaven les recomanacions —per exemple, va passar amb el *foam*— dels fabricants d'algunes armes. Per això ho dic. Respecte als efectes de l'esprai OC, ja s'han dit, i els efectes poden ser no només asfíxia, cremades a la pell, afectacions respiratòries; poden tenir efectes —i així ho planteja també el fabricant— diferents cap a persones amb efectes de drogues, alcohol, persones embarassades o menors d'edat. Llavors s'ha de tenir en compte de cara al seu ús i els seus possibles efectes, i així ho plantegen diferents organismes internacionals.

Respecte del seu ús el dia 15 octubre —ja m'hi he referit abans—, es va fer servir en una situació en la que les persones estaven fent resistència pacífica, resistència passiva, pacífica, com es vulgui dir. Davant d'aquesta utilització, que ja ha quedat clar que no va ser autoritzada pel CECOR, vostès consideren que va ser una utilització proporcionada? Consideren que, de cara al futur, davant de situacions de resistència passiva, se podrà tornar a fer servir aquest esprai OC? Ho dic perquè Nacions Unides, l'Alt Comissionat, és molt clar respecte a que davant situacions de mera resistència passiva no s'hauria de fer servir aquest tipus d'eines policials. Ni ha d'altres. Potser suposen més temps. Però, en tot cas, més enllà del debat de fons sobre la seva oportunitat i sobre la seva utilitat en diferents contextos, no té sentit que quan no hi ha un risc cap a tercers, cap a les persones, es faci servir d'aquesta manera, i menys per garantir un partit que, en el pitjor dels casos, s'hauria hagut, potser d'endarrerir o el que sigui perquè s'anava a celebrar a porta tancada. Un cop més, la conceptualització que tinguem del dret de protesta és important, no només pel cas aquest, però realment aquest cas evidencia un element molt important. I, sincerament, jo pensava que anaven a fer una mena d'autocrítica respecte a aquesta utilització que es va donar. Llavors, sobretot de cara al futur, la pregunta és molt clara: consideren que el protocol que s'ha d'aprovar garantirà que, davant de situacions de resistència passiva, no s'autoritzarà

l'ús d'aquest esprai OC de gas pebre? És una pregunta molt clara i per a nosaltres, molt fonamental, perquè suposa simplement un element tan bàsic com incorporar les recomanacions de Nacions Unides en la matèria. Hi ha molta gent treballant i considerem que el cos de Mossos d'Esquadra, igual que ha fet en altres ocasions, ho hauria d'incorporar. I és la sol·licitud que ja hem fet, fem, i si cal, esperem que no continuarem fent. Són molts temes...

També jo crec que hem de tenir en compte que respecte a la seva utilització en un context, per exemple, com el que es va donar davant del Burger King, en el que s'estaven produint una sèrie d'atacs que no s'han de produir contra un establiment comercial, i es va produir una intervenció policial en la que es va fer servir el gas pebre. En un context en què la manifestació estava en el seu inici i tenint en compte també que aquest esprai OC té efectes no només a cinc o deu metres, té efectes a vint, trenta o quaranta metres. Jo mateix, que estava bastant lluny de la situació, me vaig veure afectat per aquests gasos. Vaig veure escenes de pànic entre nens, persones grans... Tenen una responsabilitat. Els efectes no només són els efectes concrets físics que generen aquestes eines, sinó també l'impacte psicosocial que genera cap a tothom.

I jo no estic disposat, ni el meu grup parlamentari, a veure aquestes escenes en mobilitzacions de protesta a Catalunya. Vostès, sabem..., i el cos de Mossos d'Esquadra tenen una missió molt complexa, que és actuar per evitar l'ús de la violència quan es dona. Evidentment, hi estem d'acord. Però el que s'ha de fer és fer-ho amb proporcionalitat i amb les eines adequades, i l'eina adequada en un inici de manifestació entenem que aquest gas, que a més no s'ha fet servir mai, no ho hauria de ser.

Considerem que s'ha de fer una avaluació en profunditat. Hem de poder garantir que en el cas de que se consideri continuar fent servir aquesta eina policial, aquesta arma, cal adaptar-la de manera completa a la normativa internacional. I en aquest sentit, ens posicionem.

I, dit això, parlaria de la resta de qüestions, però entenc que també es complementarà per la resta de grups parlamentaris. I jo crec que això es el que ha

de fer un parlament: debatre sobre l'ús de la força en contextos de mobilització i en contextos de protesta és sa, és positiu, i així és com en el passat hem pogut avançar com a societat aquí a Catalunya.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor Garcia Berrio. Ara és el torn del portaveu de la CUP, el senyor Pellicer.

Xavier Pellicer Pareja

Bé, bona tarda. Bona tarda, presidenta. Diputats, diputades, gent que ens acompanya, consellera i director... Mirin, em sap greu, però és que no trobo una altra manera de dir-ho: jo tinc la sensació que ens prenen per idiotes. Vostè, senyor Trapero, ha vingut aquí de forma premeditada, reiterada i pensada a mentir, i ens ha mentit en moltes qüestions de les que vostè ha plantejat avui aquí. I començarem detallant-ho, perquè el temps és limitat.

Primer, vostè ens parla el dia de Montserrat d'una agressió amb una extensible. No sé si ha dit «porra», ha dit «barra»; era una canya de pescar amb una bandera. Segon, vostè ens diu que va patir lesions un agent dels Mossos d'Esquadra. No hi ha cap informe que ho acrediti, segons la mateixa investigació. Tercer, se'ls hi aplica la llei mordassa. Vostès, el seu partit, ens van dir que volien derogar i que no aplicarien la llei mordassa, i li apliquen a l'ANC la llei mordassa. Una altra mentida.

Pel que fa a la flotilla, a les protestes del 3 d'octubre, vostès ens diuen que es va precedir l'actuació policial avisant amb missatges acústics de que s'utilitzaria el gas OC. Mentida; això no va passar i no es va produir. Testimonis de periodistes que hi havia durant els fets ens han escrit mentre vostès parlaven i ens han dit que això era mentida. Per tant, una altra mentida.

Següent mentida, que ja l'ha dit l'altre company, interessos jueus, interessos sionistes, boicot a Israel, boicot al sionisme; no boicot als jueus, que són coses molt diferents.

Mentides i mitges veritats. El 15 d'octubre els hi recordo que hi havia convocada una vaga general. Això a vostès se'ls hi ha escapat del relat. Saben vostès l'especial

defensa que suposa el fet que hi hagi convocada una vaga general i l'especial protecció de la mobilització dels ciutadans i ciutadanes en una vaga general, i l'especial respecte i protecció dels seus drets fonamentals en un context de vaga general. Això els hi ha caigut de l'explicació.

Següent mentida: vostès parlen de l'actuació a l'accés a l'estació de Sants, a l'hotel de l'estació de Sants, a les 2.45 o a les tres del migdia. Vostès parlen de desobediència reiterada de les ordres policials verbals. No hi va haver ordres policials verbals; cap ni una. Jo estava allà assegut; o menteixo jo o menteix vostè. Jo li dic que jo hi era i no es van donar aquestes ordres. Una altra mentida.

Més mentides: vostè parla de que el comandament és qui va decidir utilitzar l'esprai OC. Saben què deia el comandament i què recullen els vídeos que diu el comandament? No diré exactament el que va dir, perquè diré paraulotes: «Qui carai ha disparat el gas? Qui carai ho ha fet sense la meva ordre?» Això deia el cap de dispositiu present durant l'actuació. Per tant, una altra mentida. Em sembla vergonyant que vinguin a mentir de forma reiterada en seu parlamentària.

Més mentides: el fotoperiodista, precisament, que va ser agredit, que també m'escrivia mentre vostè parlava, em diu que la gent que el va disparar amb foam prèviament el va amenaçar –prèviament el va amenaçar. Això no surt enlloc i no ho han explicat.

Una altra mentida: vostès diuen que se li va oferir atenció mèdica. També m'ho ha dit ell mateix. Segurament també menteix i els únics que diuen la veritat són vostès. No se li va oferir en cap moment atenció mèdica. Una altra mentida. No sé si en porto set, vuit o deu. I quan parlo de mentides reiterades i premeditades són totes aquestes, i em sembla una vergonya que vinguin en seu parlamentària a mentir; em sembla vergonyós.

Seguim. Operació policial a Sant Just. Diu que l'actuació va ser proporcionada. Han vist el vídeo? Els hi fa gràcia, no? Riuen molt. Han vist el vídeo de com un agent dels Mossos d'Esquadra agafa el cap d'una noia pels cabells i l'arrossega contra l'asfalt? Això és una actuació proporcionada? Per l'amor de Déu, de debò –de debò?

O sigui, han vingut aquí a fer una exposició conforme totes les actuacions dels Mossos han estat pràcticament perfectes i l'únic error que han comès és que es va

disparar una bala de foam i passava un fotoperiodista pel mig i el va tocar. Amb tota la resta de qüestions han estat perfectes les actuacions. Això és la impressió que ens hem endut. I l'autocrítica que han fet és zero –zero.

Per tant, en el seu cos tot funciona perfectament, no es produeix cap mala praxi. Perdonin, si tot es fa bé, res es fa bé –si tot es fa bé, res es fa bé. I si tot es fa bé, ens estan mentint.

La presidenta

Senyor Pellicer, ha acabat?

Xavier Pellicer Pareja

Seguim. No, no he acabat. Disculpi'm. I seguim. Senyora Parlon, vostè ve aquí i ens fa un sermó sobre democràcia i dret a manifestació. És tot el que té a dir?, és tot el que té a dir respecte a aquestes actuacions?, és tot el que té a valorar respecte a aquestes actuacions?, no entrarà en cap actuació concreta?, no farà cap plantejament al respecte?, li sembla correcta l'actuació del seu cos?, li sembla que no s'estan produint males praxis?, li sembla que és correcte com s'ha de defensar el dret a manifestació per part del cos de Mossos d'Esquadra?, i, per tant, li sembla que l'únic que ha de venir a fer aquí és donar lliçons i sermons a tot el Parlament i a tota la ciutadania del nostre país sobre lo bé que actuen els Mossos d'Esquadra i els bons manifestants i els mals manifestants?

Mirin, per nosaltres, això ens porta a una pregunta molt concreta: consellera Parlon, a vostè el president Illa, quan la va nomenar, li va dir que no interferís en les actuacions dels Mossos d'Esquadra?, que els deixés actuar i que no interferís?, que els deixés barra lliure?, que poguessin fer allò que volguessin?, que tinguessin total llibertat per actuar?, li va dir això el president Illa? A nosaltres ens sembla que li va dir això i ens sembla que aquest és el resultat: que és una consellera que en tot el que té a veure amb els Mossos d'Esquadra s'inhibeix, no vol saber, no vol tenir ni idea de què està passant. En quines mobilitzacions...

Mirin, jo no l'he interromput. Jo no l'he interromput i també he sentit moltes bestieses (*remor de veus*)

La presidenta

Un moment... Senyor Pellicer...

Xavier Pellicer Pareja

Jo no l'he interromput i també he sentit moltes bestieses.

La presidenta

Un moment. Crido a l'ordre a tothom. Està en l'ús de la seva paraula, s'expressa (*la consellera Parlon intervé sense fer ús del micròfon*). No. S'expressa en els termes que ell creu convenients, i els límits de la llibertat d'expressió... Consellera, la presidència d'aquesta comissió... (*la consellera Parlon intervé sense fer ús del micròfon*). No, no és veritat, consellera. Jo li demano..., la crido a l'ordre, consellera. La presidència d'aquesta comissió la porto jo, no la porta vostè (*la consellera Parlon intervé sense fer ús del micròfon*). No l'està insultant. No, escolti'm una cosa: la llibertat d'expressió dels diputats... I tant, que és llibertat d'expressió. Segurament... Escolti'm, un moment; faci el favor d'escoltar-me, i escolti'm. Escolti'm, consellera. Prou. No, miri, no té la raó. En aquests moments el diputat s'està expressant lliurement. Podria dir que falten a la veritat i diu que menteixen. Bé, són maneres d'expressar-se (*la consellera Parlon intervé sense fer ús del micròfon*) dins de la... Perdoni, escolti'm una cosa: la llibertat d'expressió dels diputats arriba als límits que es puguin expressar amb aquelles consideracions que creguin oportunes, que no sigui insultar. Dir que vostè ha faltat a la veritat o que ha mentit... Vostè ja es defensarà i expressarà en els termes que cregui oportú, però la meva obligació és que es mantingui la possibilitat de que s'expressin lliurement els diputats d'aquesta cambra, com vostè, com a consellera, com el director de Mossos d'Esquadra.

Per tant, que transcorri la comissió com ha de transcórrer. I en tot cas, ho dic també... Els límits de la llibertat d'expressió..., reclamo a tothom que es llegeixin les sentències dels tribunals de Justícia de la Unió Europea i de Drets Humans, que es llegeixin també les sentències dels tribunals quan parlen..., i del Constitucional, quan parlen i emparen la llibertat d'expressió dels diputats. Encara que no ens agradi el que diguin –encara que no ens agradi el que diguin. Per tant, la meva obligació, mentre presideixi aquesta comissió, serà que els diputats es puguin expressar lliurement (*la consellera Parlon intervé sense fer ús del micròfon*). No és insultar, consellera. Li torno a reiterar, no és insultar. A mi m'agradaria que tothom

entengués..., i repeteixo, encara que no ens agradi el que diuen que es puguin expressar.

Dit això, jo els hi recomano les lectures de les actes parlamentàries del Congrés, del Senat i d'aquest Parlament en època de la República, a l'inici de la democràcia i durant... *(la consellera Parlon intervé sense fer ús del micròfon)* Miri, no, prou. En tot cas, que s'expressi i vostè s'expressarà amb tota la llibertat després.

Segueixi, diputat.

Xavier Pellicer Pareja

Bé, gràcies, presidenta. Crec que ha quedat més que manifestat quina és la capacitat d'autocrítica d'aquesta conselleria. És evident que cap ni una, que zero, i que no hi ha cap permeabilitat a les crítiques ni a plantejar que hi ha males actuacions, com és evident que n'hi ha, com és evident que es veu en els vídeos, com és evident que es veu en els testimonis i com és tot el contrari que vostès han vingut a expressar.

Algunes reflexions generals. Em sembla que és més que evident els passos enrere que ha fet aquesta conselleria des que vostè és consellera i des que el Partit Socialista de Catalunya ha agafat el Govern de la Generalitat. Em sembla que els avenços que hi havia hagut en la legislatura anterior, consistents, per exemple, en aconseguir la no aplicació de la llei mordassa; consistents, per exemple, en dissoldre el gabinet jurídic d'Interior, s'ha retrocedit i s'ha anat cap enrere. Em sembla que això és una evidència.

Em sembla també que és més que evident, ja ho deien altres diputats i diputades, com ha afectat la concentració de poder dins el cos de Mossos d'Esquadra en la figura del director de la policia i la inhibició del control polític que està fent vostè com a consellera. Em sembla que és evident que no s'hagi obert cap investigació, al marge de les que han comentat, sobre tots aquests fets que posaven damunt la taula, és clar sobre quin control hi ha de les actuacions policials.

Em sembla més que evident que el grup que vostès els hi donen suport i que el grup que conforma el Govern estigui en contra de qualsevol mecanisme independent de control de les actuacions policials també és una evidència. I ens sembla que és més

que evident que hagin amagat el protocol d'ús del gas OC amb l'excusa que l'estan reformant és que alguna cosa han fet malament. Que hagin amagat quins agents, perquè no anaven degudament identificats, i d'això no n'han parlat, durant el llançament de gas ho van fer, també és evident que alguna cosa s'ha fet malament. Que estiguin reformant aquest protocol també és evident que aquest protocol no servia, però van utilitzar igualment el gas pebre.

Em sembla que els hi hem d'exigir, tal com estan obligats, tal com els va obligar aquest Parlament, en la comissió de model policial, a que publiquin de forma immediata no el nou protocol que estan fent a mida per pal·liar allò que han fet malament, sinó el protocol que hi havia vigent en aquells moments.

I, mirin, segurament a aquestes alçades és difícil i no ho voldria convertir en res personal, però un exemple ben personal: jo era allà, present a la rampa, durant l'actuació dels Mossos d'Esquadra i els puc dir en primera persona tot allò que va passar. Sembla que tampoc els interessa perquè no es van interessar per aquells fets. No he rebut cap tipus d'interès per part seva sobre què va passar aquell dia, sobre les lesions que vaig patir i sobre les actuacions del cos policial de Mossos d'Esquadra. No ho vull personalitzar, però és un exemple de que si ni a un diputat se li pregunta què ha passat, què se li preguntarà a un ciutadà que era allà que no té cap tipus de càrrec electe, o que se li preguntarà a una persona que ha patit una brutalitat policial i no ha rebut cap tipus, per exemple, de vídeo que ho pugui demostrar.

Fitxer 23CISP7

Em sembla que és vergonyant l'actuació que estan fent. I em sembla que és fonamental que cap més manifestant, que cap més ciutadà, que cap més persona se li vulnerin els drets fonamentals.

La presidenta

Ara sí que he acabat, senyor Pellicer?

Molt bé, doncs ara és el torn del portaveu del Grup Parlamentari de Junts, el senyor Rius.

Josep Rius i Alcaraz

Doncs moltes gràcies, presidenta. Diputats, diputades, consellera, Director General, molt bona tarda a tots i totes.

Efectivament, miri, consellera, vostè abans comentava que l'any anterior es van comunicar, si no ho deia malament, 5.444 concentracions i la majoria d'elles han anat totes perfectament i no hi ha hagut cap tipus d'incident remarcable. Avui estem tractant en aquesta comissió algunes d'elles que se'ns ha demanat que hi fem..., que hi posem el focus o que nosaltres mateixos hem considerat que era necessari que hi poséssim el focus. El gruix, gràcies a Déu, del dret a protesta en aquest país, segur, es pot exercir amb tota normalitat, però hi poden haver alguns supòsits on s'hagi de posar la lupa i on s'hagi de mirar si tot el que s'ha fet, s'ha fet d'una manera deguda, s'ha seguit els protocols estiguin publicats, públics o no –que ja en parlarem, també, de tot això d'aquí– o no. I crec que estem amb tot el dret, vostè ha de venir aquí a explicar el seu relat i nosaltres hem de mirar d'incidir amb si aquest relat s'ajusta al que nosaltres creiem, o a les persones que nosaltres hem tingut al voltant, o que han vingut, o que ens han vingut a comunicar, s'adequa al que elles creien o no.

Perquè sí, jo també li haig de dir, del relat que hem sentit al principi, caram!, doncs no hi hagués hagut tot l'enrenou ni els mitjans de comunicació en aquests fets de Montserrat, en aquests fets, de les manifestacions que hi van haver a la Flotilla ni a Sant Just Desvern, ni segurament estaríem fent aquesta compareixença avui mateix, i si l'haguessin demanat tres grups –l'haurien demanat també nosaltres, però per afers interns va quedar penjada– però l'havien demanat quatre grups parlamentaris d'aquest Parlament. I per tant, jo volia deixar per endavant aquesta qüestió. Estem amb tot el dret a poder-ho fer.

Dit això, sí que és veritat que ens preocupen algunes coses, perquè del relat que ha fet, senyor Trapero, carai!, doncs com li deia, sembla que no hauríem hagut de demanar aquestes compareixences. De la polseguera que ha aixecat aquestes actuacions concretes, de 5000 i pico que hi ha hagut a Catalunya, estem parlant de

tres concretes, doncs no hagués aixecat aquesta polseguera. I sí que hi ha qüestions i vocabulari que ha fet servir vostè i que han fet menció en les anteriors intervencions que m'han precedit, que sí que hi volem fer esment.

D'una protesta que vostè, consellera, ha dit que, segons els organitzadors, va ser un èxit i que vostès van minimitzar perquè van dir que hi havia uns pocs centenars de persones –a Montserrat, em refereixo–, carai!, doncs, si tantes poques persones eren tal com van dir, se n'ha derivat un expedient sancionador contra una ciutadana que exercia el seu dret de protesta en un espai públic abans que s'hagués establert qualsevol perímetre policial, molt abans. El cas de l'Albert, un jubilat que és que el coneixem personalment, és incapaç de matar una mosca, ho dic de debò, i que se'l va detenir i està en un procediment judicial. El cas de la persona que va patir un infart, el Tavi. Escolti, va ser l'excés de zel d'aquest perímetre judicial policial que va, si més no, deixi'm dir-ho així, endarrerir la seva atenció, evacuació mèdica, deixi'm que li digui així, amb helicòpter, perquè estava l'espai aeri tancat, perquè era molt d'això, i perquè la visita del rei d'Espanya, quan ve el rei d'Espanya aquí, doncs això paralitza tot el món, i per tant...

I per últim –i no m'ho vull deixar, tampoc– un expedient contra l'Assemblea Nacional Catalana per una concentració pacífica, vostè hi ha posat una miqueta la bena abans de la ferida, «no estem obrint un expedient perquè no hagués comunicat...», però..., ja ho sé, conseller, però em sembla tot el contrari, perquè de veritat, el que ha comentat abans el diputat, i vostè, senyor Trapero, «ha fet servir una extensible», un extensible sembla una porra extensible, i estem parlant d'aquestes canyes llargues que acaben sent no sé de quin diàmetre deuen tenir, així de petites, i que acaben..., que es van bellugant pel vent i així, que aguanten una bandera, per no parlar dels símbols que porten aquestes banderes, que aquí ja podíem entrar en una discussió del suport..., depèn de quin suport permet portar aquests símbols o depèn de quin suport aquests símbols els requisen. No entraré en aquest tema, però sí que ho volia deixar al damunt de la taula, perquè em sembla, a mi, que és important.

El cas d'una persona que pateix un infart i per culpa d'un excés de zel del dispositiu policial no pugui ser evacuada amb tota la diligència, a mi m'amoïna. I vostè ho deia, consellera, perquè la policia –i és així i nosaltres hi creiem fermament, amb el cos

de Mossos d'Esquadra– ha de defensar, en legítim dret, la seguretat, tant de l'acte que es vol fer en aquell dia com de les persones que volen protestar per aquell acte que se celebra aquell dia. I en alguna ocasió, i sobretot, quan hi ha visites del Rei, ens dona la sensació que, en lloc de facilitar la legitimitat del dret de protesta, es fa tot el contrari per mirar d'impedir aquest dret de protesta. Escolti, jo ja entenc que quan ve el rei, doncs alguns li vulguin posar una catifa vermella. Però sap què passa? És que quan el rei es dirigeix a un gruix de catalans, o ve aquí a Catalunya hi ha un gruix de catalans que sempre acabem atonyinats, imputats o sancionats, aquesta és la realitat que ens passa en aquest país i, per tant, ens dona la sensació que en un determinat moment hi ha hagut un excés de zel, o un excés de comandament de la Guàrdia reial, o com s'hagi de dir, per sobre del cos de Mossos d'Esquadra en l'operatiu de Montserrat, i nosaltres amb això hem de demanar explicacions hi ho hem de posar de manifest. No es pot..., la realitat és que el dret a no molestar el rei no existeix; el dret a una protesta sí, el dret de manifestació sí, el dret a la protesta cívica i pacífica que hi ha hagut sí que existeix i ho volíem deixar molt clar i per tant, demanem que s'arxivin totes aquestes denúncies i sancions i aquests expedients que s'han obert contra l'ANC i també contra aquesta ciutadana, i esperem que les diligències judicials també acabin en no res perquè no hi ha hagut cap agressió amb un extensible. I hi ha imatges policials... Imatges policials no n'hi ha, perdó, hi ha imatges de gravacions fetes aquell mateix dia allà al voltant que així ho acrediten.

Per altra banda –perquè m'he menjat molt el temps, i disculpin– respecte el gas pebre, jo hi estic d'acord, posem seguretat. Hi havia un protocol, amb l'anterior conseller hi havia un protocol, si més no comunicat públicament, si no m'equivoco, comunicat públicament. No estava publicat? Fem-lo, donarà seguretat. Aquest grup parlamentari no està en contra, però si compleix, i s'ha dit aquí, uns criteris internacionals de proporcionalitat, d'últim recurs en cas de violència, només contra aquelles persones que efectivament sigui violència, perquè si no miri què genera, miri els problemes que genera, i per tant, aquesta era una de les qüestions.

I un altre, i vull acabar aquests dos minuts fent molta referència que, encara que pugui semblar menor, per aquest grup parlamentari no ho és. I és l'actuació policial que es va fer a Sant Just Desvern, a les Festes de Tardor. Mai havia passat res a Sant Just Desvern a les Festes de Tardor. Mai. Vostè ha dit al voltant, vostè havia

dit al voltant. A Sant Just Desvern a les Festes de Tardor, per cert, per cert, contra uns joves de l'esplai Ara mateix i de l'Agrupament Escolta i Guia Sant Jordi de Sant Just Desvern, són joves que eduquen en el lleure i eduquen a joves i infants. No havia passat mai res. Ha sigut molt significatiu que hagi dit que va ser l'alcalde qui va demanar que vingués aquest operatiu policial reforçat, perquè vostè mateix ho ha dit, senyor Traperó, hi va haver..., el concert va transcórrer amb total normalitat i era quan s'estava desmuntant una barra que es va «liar» la de Sant Quintin. Home, vol dir que a vegades no és la mateixa dimensió d'un operatiu policial... Sí, sí que va ser així, sí, quan s'estava desmuntant una barra és quan..., això és el que se'ns ha dit i les imatges les hem vistes tots. Llavors, a vegades el criteri de proporcionalitat, quan es redueix aquesta noia que s'utilitza, que vostè diu «amb un criteri de proporcionalitat raonable», doncs no ho sé, haurem de calibrar la proporcionalitat d'aquests criteris, perquè jo, per les imatges que veig –i perdó, eh– i per l'envergadura del que és i la força que té un agent dels Mossos d'Esquadra –que l'ha de tenir, no trec cap d'aquestes raons– i el que era, amb tots els respectes, també, la noia reduïda, crec que no va ser proporcional, i per tant, crec que en aquests casos sí que està justificat que fem aquestes compareixences i que, si més no, demanem explicacions amb un objectiu únic, i és de millorar el que és una policia democràtica que és els Mossos d'Esquadra i que nosaltres creiem. I ho fem així amb tota la contundència –de la mateixa manera que amb tots els respectes, amb tota la contundència–, sí, és veritat, el fet que hi hagi un director general de la policia que sigui un major del cos dels Mossos d'Esquadra genera tensions i dubtes; sí, s'ha de dir així per dir-ho d'alguna manera i per fer servir un vocabulari el més respectuós possible, però també el més contundent possible.

La presidenta

Moltes gràcies, portaveu.

Ara és el torn del portaveu del Partit Popular, el senyor Alberto Villagrasa.

Alberto Villagrasa Gil

Gracias, presidenta. Agradecer la comparecencia del director general, de la consellera.

Y primero mi primer interés es saber cómo están los agentes de los Mossos d'Esquadra que han sido agredidos y que espero que se hayan recuperado de estas agresiones y me preocupa que, de alguna manera, se justifique la violencia en esta comisión y nadie se haya preocupado por los agentes de los Mossos d'Esquadra heridos.

Porque al final, cuando la policía ejerce la fuerza que legalmente puede ejercer, no lo hace por capricho, lo hace en defensa propia, para evitar altercados o evitar un mal mayor. Cuando..., y, además, ha habido un común denominador en los casos, que eran concentraciones no comunicadas. Cuando alguien no comunica una manifestación o una concentración indica un poco la voluntad que pueda tener esa manifestación o esa concentración. Yo sí sé que me voy a manifestar de forma pacífica, comunico esa manifestación o esa concentración, precisamente, por lo que decía la consellera, por si tiene que ver cortes de tráfico, o cortes de vía pública. Y si no lo comunico, pues yo entiendo que una de mis intenciones puede ser alterar el funcionamiento de la sociedad o manifestar de tal manera que en un momento determinado puedo causar desórdenes públicos.

Llego a la conclusión que para algunos partidos, sobre todo de la extrema izquierda, –porque aquí ha habido agresiones en la vía pública por parte de grupos de extrema izquierda– es que una manifestación pacífica para ellos es quemar contenedores, es quemar vehículos, es crear barricadas, es no respetar la convivencia, es agredir a la policía, es romper escaparates y locales, es intimidar a personas que están dentro de esos locales, es taparse la cara para que no se identifiquen, todo esto para algunas personas, para algunos partidos, es la manifestación de lo que es una concentración pacífica. Pues no, no lo es, no lo es. Y si se queman contenedores, se queman motos, se queman coches, se queman barricadas, no se respeta la convivencia, se agrede a la policía, se les tira cócteles molotov, se intimida a las personas y se rompen escaparates o locales comerciales, eso es actitud violenta, esto es agresión y la policía tiene que actuar. «No, que no utilicen gas pimienta, que no utilicen las taser, que no utilicen las foam...» ¿Que utiliza la policía entonces? ¿Qué tiene que utilizar la policía? ¿Lirios? ¿Lanzar flores? Cuando un policía es agredido qué tiene que hacer, ¿dejar que lo maten? Por favor.

Hablamos de un herido en la manifestación en la visita del rey. Hablamos de 37 heridos en las manifestaciones en defensa de la Flotilla. Hablamos de –y el señor Trapero que me corrija– de 4 policías agredidos en las fiestas de Sant Just Desvern, 4, que usted no los lo ha mencionado. Hubo cuatro agresiones, cuatro policías agredidos, por lo tanto, no sería una fiesta tan pacífica. Y sí. Y sí, es verdad, hay pruebas gráficas. Hay vídeos y fotografías, si yo las puede enseñar, yo también puedo enseñar esos vídeos y esas fotografías por parte de los manifestantes, de una parte de los manifestantes, no de todos, agrediendo a la policía, quemando contenedores y destrozar una ciudad. Eso no es democracia.

Fitxer 23CISP8

Eso no es democracia. El día de la visita del Rey. Pues oiga, manifestación no comunicada en la cual es evidente que el derecho de manifestación y el derecho de concentración y de reunión no se vulneró. Oiga, si la policía acota dónde pueden estar, ¿por qué quieren avanzar más? ¿Cuál es el objetivo? Ayer el Rey estuvo en Sant Boi, había manifestantes y no hubo ningún altercado. Quien se quiso manifestar en contra del jefe de Estado lo hizo de forma pacífica. Ayer no pasó nada. ¿Qué pasaba en Montserrat? ¿Que querían acceder al Rey? ¿A qué? ¿A qué?

Las concentraciones a favor de la flotilla. Día 2 de octubre, altercados; día 3 de octubre, altercados; 4 octubre, altercados. No hubo ni un día con una manifestación pacífica. Ni un día. Y la famosa fracasada huelga general del 25 de octubre, también, altercados. Y los manifestantes intentando intimidar a las personas que estaban en el Burger King, que estaban en el Starbucks, que estaban en el McDonald's. ¿Eso es manifestarse? Eso es coacción, eso es agresión.

Y sí, en Sant Just, también. Porque aquello, el concierto, ocurrió de forma pacífica, pero lo que sucedió después no fue pacífico. Porque agredir a cuatro Mossos d'Esquadra, hombre, no creo yo que sea una actividad de ocio. No creo que lo sea.

Por lo tanto, todo nuestro respeto al cuerpo de Mossos d'Esquadra. ¿Que puede haber alguna vez una mala praxis? Posiblemente, como en todas las profesiones,

pero hay reglamentos internos para poder solucionarlos. Y evidentemente, la proporcionalidad la hubo. ¿Que no hubo proporcionalidad ante 37 heridos? ¿Ante dos heridos? ¿Ante una persona mayor en Girona, también herida por parte de los manifestantes? Y si no hay proporcionalidad, menos mal que no lo hubo. ¿Qué quieren, algún muerto? ¿Algún uniforme muerto encima de la mesa? ¿Qué hace una persona que se va a manifestar con la cara tapada quemando un contenedor? ¿Eso es una actividad de ocio? Eso es un sinvergüenza. Eso es un delincuente. A ver si se queda ya claro. Porque la extrema izquierda también actúa con violencia a la ciudad, aprovechando muchas manifestaciones. Hubo 70.000 personas que se manifestaron de forma pacífica, evidentemente. Pero hubo un grupo de personas que aprovecharon esas manifestaciones –el 2, el 3, el 4 y el 25 de octubre– para alterar el orden público, quemar mobiliario urbano e intentar alterar la vida pacífica de una ciudad. Y esa es la realidad.

Felicito a los Mossos d'Esquadra por su actuación de forma proporcional que realizaron estos días y espero y deseo que me informen del estado de los Mossos d'Esquadra heridos, a los cuales deseamos una rápida recuperación. Gracias.

La presidenta

Gràcies, portaveu. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX, el senyor Macián de Greef.

Sergio Macián de Greef

Muchas gracias, presidenta. Gracias, señora consejera. Gracias, mayor Trapero. Bien, yo voy a estructurar mi intervención en cuatro puntos. Voy a referirme en primer lugar a los hechos que nos han traído hoy a esta comisión. Haré una reflexión sobre el objeto del debate político de lo que han planteado algunos grupos parlamentarios. Me referiré también a lo que considero que son las verdaderas preocupaciones de los catalanes y de los agentes del cuerpo. Y haré una última y sucinta mención a la cúpula de Interior.

Sobre los eventos a debate en esta comisión, en primer lugar, me quiero referir a la intervención de los Mossos d'Esquadra durante la visita de Su Majestad el Rey Felipe Sesto a Montserrat. Y aquí ya sabemos que los separatistas de la ANC prefieren un país tercermundista, ¿verdad? Donde no rija la ley, donde rija la ley de

la selva. Estos son los que no piden ni comunican nada a las autoridades, a la autoridad gubernativa. Se creen que Catalunya es suya. Creen que esto es una república bananera. Y aquí hay normas, hay derechos y obligaciones. Y para hacerlas cumplir, los agentes de la policía, los agentes de los Mossos d'Esquadra, tienen el monopolio de la fuerza. Y por eso, si los separatistas quieren saltarse ese cordón policial para acosar al Rey de España, la policía no solamente puede empujarles, sino que ha de empujarles. Ha de empujarles, claro que sí. Faltaría más que la policía no pudiera garantizar que el jefe del Estado visite Montserrat en paz y tranquilidad. Y, por cierto, entre los manifestantes de la ANC que intentaron sabotear la visita del Rey y saltarse el cordón policial, pues hay mucho payaso, ¿verdad? Y lo digo textualmente, como su expresidente, el señor Pesarrodona, que lo que deberían hacer es volver a subirse a los escenarios y dejar de hacer mamarrachadas en otros sitios.

En segundo lugar, sobre la actuación de los Mossos d'Esquadra durante las movilizaciones de apoyo a la flotilla. Yo no sé si algunos partidos y sus juventudes tienen claros los pasos que hay que dar cuando se pide una concentración y una manifestación. Desde luego, le cuento lo que hacemos los malos malísimos de VOX. Los malos malísimos de VOX, cuando queremos organizar una concentración, una manifestación, pues pedimos permiso, o comunicamos, mejor dicho, a la autoridad gubernativa la concentración. La pedimos por escrito en los plazos previstos y respetamos a los agentes de policía que están presentes en el acto. Por tanto, si ustedes y toda la caterva de progres pretenden bloquear una de las principales vías de la ciudad de Barcelona de tránsito, atacar a la policía, incendiar contenedores y motocicletas o destrozar impunemente comercios y oficinas bancarias que no les gustan, pues miren, yo creo que se han equivocado de país. Y, por cierto, a los Comunes, a la CUP, a la diputada Castillejo, a las Adas Colaus de turno y a toda la izquierda rancia, pues no se les ha visto en ninguna flotilla humanitaria por Irán, ¿verdad? Donde la policía de la moral agrede, tortura y asesina a las mujeres que protestan contra el régimen islámico de los ayatolás. Yo imagino que es porque allí su activismo superficial disfrazado de conciencia social le sirve de bien poco.

Y miren, sobre la actuación policial en las *Festes de la Tardor* de Sant Just Desvern. Aquí pensamos realmente que no hay debate, no hay debate. La policía cumple con

la seguridad y el orden público durante una fiesta. Le pide a una persona que se identifique. Esa persona se resiste y varios hippies con pinchos de la primera agreden a los agentes. El resultado: dos detenidos. Y así es la vida. *Qui la fa l'ha de pagar*. Esto, ahora mismo, con el PSC, pues, no se cumple siempre, pero es lo óptimo en una sociedad democrática.

Y hasta aquí mi valoración de los hechos que nos han traído a esta comisión, tanto de la visita del Rey, de las movilizaciones a cuenta de la Flotilla y de la fiesta de otoño de Sant Just Desvern. Pero yo quiero hacer una reflexión sobre el objeto del debate político que hoy nos han traído aquí diversos grupos parlamentarios, a la izquierda. Y me gustaría que los señores diputados de esta comisión, sobre todo de los partidos que han presentado la solicitud de estas comparecencias, pues piensen si con la que está cayendo en Cataluña en materia de inseguridad, es razonable traer a la Consejería de Interior y al director general de la Policía para hablar de estos temas. A mí, desde luego, me parece una vergüenza y una pérdida de tiempo.

Salgan ustedes a la calle a preguntar a la gente cuáles son sus preocupaciones en materia de seguridad y comprobaran que desde luego ni son la visita del Rey a Montserrat, ni la Flotilla de las vanidades. Y es que ustedes nos vienen aquí con problemas de privilegiados: que si los Mossos no les dejan acosar al jefe del Estado en una visita a Montserrat, que si los Mossos no les dejan destrozar comercios y calles a placer... En fin, porque cuatro hippies con mucho tiempo libre han decidido jugar a ser los héroes de progres y de flotillas. Y ya está bien, hombre. Ya está bien de que el debate de seguridad en este Parlamento esté secuestrado. Que ustedes siempre, siempre, veten la posibilidad de discutir aquí lo que realmente importa, que es como mejorar de verdad la seguridad en las calles y dejemos de perder el tiempo en esas tonterías separatistas. Ya está bien de que se hable más de como cohibir la acción de los agentes de los Mossos d'Esquadra, de condicionar incluso al *Departament*, a los agentes del cuerpo, en vez de facilitarles más medios para poder llevar a cabo su labor.

Todos los delitos violentos en Cataluña, todos, repito –y esto es el balance de criminalidad del Ministerio del Interior del señor Marlaska, no me lo invento yo–, todos han subido en Cataluña en el periodo 2017-2024. Todos. Y la criminalidad ha

crecido en este periodo un 20,78 por ciento. Esto debería ser el objeto del debate hoy en la comisión de Interior y no si a una militante de Arran le han detenido por destrozar un McDonald's. Ya estamos hartos de que ustedes siempre se miren el ombligo, porque si fueran ustedes de verdad servidores públicos y no servidores de su pequeña causa ideológica, esto lo verían normal y estarían más preocupados de cómo Catalunya se está transformando en una zona de confort criminal en vez de estar pensando en estas cuestiones que ni de lejos garantizan la seguridad de la gente más humilde.

Y en cuanto a las verdaderas preocupaciones de los agentes, señor Trapero, mire, yo creo que hemos explicado lo que creo que debería ser objeto y realmente lo que preocupa también según todos los indicadores y todas las encuestas a los catalanes. Y yo quiero hacerle también una mención a lo que creo que preocupa a los agentes de la policía. Y me voy a permitir hacer algunas reflexiones. Mientras la delincuencia se dispara en Cataluña, mientras el malestar y la desesperación y el agotamiento crece entre los agentes, los esfuerzos de la consejería nos parece que están más encaminados a reestructurar el cuerpo a placer del director general que de ajustarse a la realidad delincriminal de la calle. La mala gestión, la ocultación de responsabilidades y el riesgo operativo al que se somete el colectivo de los Mossos d'Esquadra no es un hecho puntual ni casual, es la consecuencia directa de una cadena de malas decisiones, de negligencias reiteradas y de una carencia continuada en inversión, agravadas por una voluntad clara de tapar responsabilidades, incluso cuando ello pone en riesgo la vida de los agentes. Lo hemos visto en los últimos meses con las herramientas con las que trabajan los Mossos d'Esquadra en un contexto de inseguridad y de criminalidad muy graves. Desde varias comisarías de diferentes puntos de Catalunya, llegan informaciones preocupantes. Agentes que explican que los chalecos antibalas están caducados, no están siendo sustituidos al ritmo que comunica la Dirección General de Policía, y que, además, no ofrecen la protección adecuada frente a ataques con armas blancas. Y si a esto le sumamos que los vehículos policiales son defectuosos o con averías constantes; la disminución progresiva de la flota operativa como consecuencia de dichas averías; furgonetas policiales mal diseñadas, mal ejecutadas e inadecuadas para el servicio operativo; EPI que no llegan, o llegan

tarde y en malas condiciones; cascos antibalas inexistentes o claramente insuficientes; escudos antibalas que no llegan nunca pese a ser imprescindibles en determinados servicios de riesgo, etcétera, etcétera, etcétera. Y esto es lo que nos trasladan desde distintos sindicatos policiales y agentes del cuerpo en la calle. Y mientras todo esto pasa, pues se organizan los altos mandos del cuerpo en base a finalidades políticas y personales con la cúpula de Interior en lugares clave de la organización.

Y, por último –con esto concluiré–, paso a hacer esa pequeña mención, y última, que quería hacer a la cúpula de Interior. Mire, nosotros pensamos, desde luego, que nada ha cambiado con Parlon y con Trapero. No hay liderazgo para solucionar la crisis de seguridad en las calles y la crisis de confianza dentro del cuerpo de Mossos d'Esquadra. Hay liderazgo para imponer el control político, eso sí, pero hay muchas dudas con relación al liderazgo del cuerpo. Y eso es lo que nos han trasladado agentes del cuerpo de Mossos d'Esquadra y sindicatos policiales. A veces parece que, en cuanto al cuerpo, no se sabe quién ejerce las funciones de conseller. La policía ha de ser un servicio a la ciudadanía y no al alto mando del cuerpo. Los policías son servidores públicos, no sirvientes del *conseller* de turno o del director general. Parece mentira que haya que repetir estas cosas a veces en esta comisión.

Y así están las cosas: la clase política, en tonterías; los mandos, en sus cosas; los agentes, sin medios y cansados de tener que actuar en contextos cada vez más peligrosos, con la lupa inquisidora de los políticos progres, que prefieren fiscalizar siempre a los Mossos d'Esquadra en vez de fiscalizar a los delincuentes en Cataluña. Y los catalanes, como no, acostumbrándose a los machetazos, a las violaciones, a los robos con violencia y a modificar sus hábitos, porque la calle ya no es de todos, es de los delincuentes.

Este es el resumen del estado de la seguridad en Cataluña. Esto va de pena, señor Trapero. Y ya que muchos agentes no se atreven a decírselo por miedo a represalias, ya estamos los de VOX para recordárselo. Muchísimas gracias.

La presidenta

Gràcies, senyor Sergio Macián de Greef. Seria el torn ara del Grup Mixt. No estan presents a la sala. Per tant, ara li correspon, per tancar el torn dels portaveus, en aquest cas el senyor Soriano del PSC i Units per Avançar.

Christian Soriano García

Gràcies, presidenta. Consellera, director general. Jo crec que –i amb l'oportunitat de ser el darrer dels portaveus que intervé en aquest primer torn– és important i tot s'entén, que al final tots tenim una ideologia concreta, tots defensem una formació política en particular, però crec que en tot el que té a veure amb debats parlamentaris importants al voltant de l'ordre públic d'aquest país, fanatismes ideològics, els justets. I s'ha vist en els dos extrems. Per una banda, el senyor Macián, que parlava ara abans meu, feia una defensa aferrissada del Cos de Mossos d'Esquadra quan fa dos dies defensava l'eliminació d'aquest cos de Mossos d'Esquadra. I quan precisament en aquesta defensa també de les accions policials, jo recordo molt el senyor Ortega Smith –que era secretari d'organització de la seva formació política– encarant-se amb agents de la UIB a la manifestació a Ferraz. És a dir, aquesta defensa a la policia no és una defensa sincera, sinó que varia en funció de quin sigui l'objecte de la manifestació. I per altra banda, l'altre extrem, crec que amb una intervenció molt inoportuna i molt fora de la realitat del diputat de la CUP, que acusava directament la consellera de no interferir en les intervencions policials. Al final, el que queda molt clar és que ell i la seva formació política sí que els agradaria intervenir en aquestes intervencions policials. I segurament aquesta intervenció no es fonamentaria en criteris operatius ni tècnics, sinó en criteris ideològics. Per això vostès són tan perillousos i per això vostès estan tan allunyats de la realitat social d'aquest país.

Després d'aquesta petita introducció, molt ràpidament. Nosaltres com a partit socialista, en aquest sentit, sempre hem reafirmat i hem argumentat el nostre posicionament en base a la defensa de tres principis. El primer, un principi de defensa de confiança cap al cos d'agents de Mossos d'Esquadra. El segon, una defensa també del principi de convivència als carrers i barris d'aquest país. I el tercer, un principi de fermesa cap a les actituds

Fitxer 23CISP9

violentes que es puguin donar al nostre país. I crec que és important, quan parlem del principi de confiança cap al cos d'agents de Mossos d'Esquadra, explicar això què és realment, sobretot en el moment en què estem i veient el que ha passat en els darrers anys. El principi de confiança el que es tracta és de canviar la presumpció de culpabilitat contra l'agent de Mossos d'Esquadra –que, per a algunes formacions polítiques, i avui ha quedat demostrat, existeix– per una presumpció de veracitat en les seves actuacions. Després existeixen els diferents mecanismes de controls, que seran els que hauran d'avaluar si aquesta actuació s'ha fet o no en funció dels paràmetres que des del Departament i des de qualsevol cos policial s'han de demanar. Però, com a mínim, la presumpció de veracitat cap a servidors públics –i recalco molt *servidors públics*– s'ha de tenir i s'ha de defensar en qualsevol administració i en qualsevol moment tant estiguis al govern com estiguis a l'oposició.

Quatre coses en funció del que s'ha comentat. La primera, per molt legítim que sigui el motiu que fonamenta una vaga o una manifestació, mai es pot entendre que res avaluï la violència. I ho dic perquè crec que això sí que ha passat. És a dir, podem estar d'acord –només faltaria– amb els motius que han fonamentat els fets de la manifestació o la vaga en defensa dels drets humans i en defensa del dret palestí; podem estar d'acord o no en funcions de diferents esdeveniments. Però, com sol passar en aquest tipus de manifestacions, on hi ha una aglomeració de persones molt important, es solen colar en aquestes manifestacions persones que els hi importa molt poc –per dir-ho d'aquesta manera– el fonament o el motiu o l'objecte d'aquesta manifestació, sinó que el que volen és rebentar-la per pura diversió i per pur manteniment.

I, en aquest sentit, es parlava també de quins són els límits al dret de protesta i manifestació. Sí que existeixen límits. I tant. Només faltaria. Mirin, es diu «llançament de pedres contra els agents», «trencament de façanes en establiments comercials», «agressions a les línies policials», «llançament de còctels Molotov, coets i ampolles als agents» i «cremes de contenidors i vehicles». Això és un límit al dret de

manifestació i jo no he escoltat en cap dels deu minuts de la intervenció del diputat de la CUP que hagi condemnat això.

Perquè es pot defensar –i torno a dir el mateix– l'objecte de la manifestació i, al mateix temps, condemnar aquests fets. Perquè si no hi ha un rebuig unànim, per part de tots els grups polítics que estem en aquesta comissió, avui aquí asseguts, a aquests fets estarem molt allunyats del que pensa la ciutadania catalana i potser ens hauríem de fer mirar en quina situació ens trobem tots i totes nosaltres. I crec que aquí s'ha de ser molt respectuós, però alhora també molt contundent. Perquè és molt fàcil aquí tots asseguts còmodament, amb un got d'aigua i tranquil·lament assegudets, explicar aquesta situació, però a mi m'agradaria veure'ns a tots i totes nosaltres com a agent de Mossos d'Esquadra uniformats davant d'aquestes situacions, què és el que pensaríem, què és el que sentiríem i quines serien les nostres actuacions. Per això, el màxim respecte al cos d'agents de Mossos d'Esquadra.

I per això el segon dels punts, que és que estem d'acord –només faltaria– en incrementar la defensa i la protecció dels agents de Mossos d'Esquadra. I això vol dir retornar la defensa jurídica als Mossos d'Esquadra. Ja els hi dic: nosaltres, posicionament cent per cent d'acord en defensar jurídicament i que totes i cadascuna de les actuacions estiguin emparades per aquesta tranquil·litat de tenir un suport legal darrere. Estem també d'acord en augmentar els materials dels agents, com s'està fent des de la Conselleria. I estem també d'acord, diputat de la CUP, en confiar amb els criteris tècnics i operatius de professionals de la seguretat, que per això s'han format, s'han preparat i han estudiat en aquests conceptes coses que alguns de nosaltres no hem fet.

Tercer punt. I va en la línia també del que deia: és compatible i també necessari –i crec que també és molt important– defensar els drets del poble palestí i condemnar també la vulneració de drets humans que hi ha hagut a Gaza en els darrers mesos i alhora també denunciar els fets violents que hi hagin hagut contra l'autoritat o, en aquest cas, en qualsevol situació. Perquè, per defensar l'objecte o el motiu que justifica la posada en marxa d'una manifestació o una vaga, no cal obviar la violència,

i per condemnar la violència no cal tampoc atacar l'objecte de la manifestació. Crec que aquest és un tema molt clau.

I també, quan parlaven de la defensa dels agents de Mossos d'Esquadra i demés, com deia el senyor Rius –i en això té raó–, el dret a no molestar el rei no existeix. Això és el que vostè ha dit. Jo hi estic d'acord, només faltaria. La monarquia és una institució d'aquest país. Però és que el dret a agredir un mosso d'esquadra tampoc. I ni vostè ni jo podem entrar ni hem d'entrar a dir si estem parlant d'una canya de pescar o d'un material extensible o d'una defensa extensible. Això és completament igual. Això qui ho haurà de dilucidar és la fiscalia i els mètodes oportuns. Però el que sí que ha de ser és molt clar. I, si aquesta agressió va existir –que això és un altre debat–, s'haurà de condemnar, independentment de la intensitat, independentment del material que es va utilitzar o independentment de quin sigui l'objecte que va propiciar aquesta situació.

Perquè al final tinc la sensació que alguns partits polítics, en funció de quin sigui l'objecte d'una manifestació, es defensa o no l'actuació policial. I aquí sí que ens estem carregant l'element bàsic de confiança cap als agents de Mossos d'Esquadra i el sistema policial que tenim en aquest país. Perquè, si depèn de la samarreta que portem, que defensem o no l'actuació que faci un agent de la policia, aquí ens estem equivocant tots, perquè estem posant al peu dels cavalls tots els agents de Mossos d'Esquadra. Llavors, la defensa acèrrima del cos d'agents ha de venir independentment de quin sigui el color de la samarreta i de quina sigui la situació o l'objecte de la manifestació o de la situació que s'estigui produint.

I, per últim, l'ús de l'esprai. I recalco molt això: esprai. No estem parlant de gas pebre. Estem parlant d'esprai, que aquest és el tema de defensa. Jo sí que faig al final un anàlisi temporal del que ha passat en els darrers anys, un anàlisi objectiu, sense entrar en les motivacions que van fer arribar a aquest punt. Però és que estem ara mateix en una situació on s'han retirat els projectils SIR-X, es posa en qüestió els projectils SIR i també l'ús de Tasers. I estem tots d'acord en què l'ús de *foam* i la defensa són elements més lesius que el propi esprai. Llavors, en aquesta situació, a mi m'agradaria saber alguns grups, que també defensen aquí la prohibició d'aquest esprai sota qualsevol circumstància, si ens hem desfet de totes aquestes armes

policials i ens volem també desfer de l'esprai, de quina manera es dona compliment, d'una manera eficient i eficaç, a les instruccions que tinguin els agents de Mossos d'Esquadra? O dit d'una altra manera, de quina manera garantim la seguretat dels servidors públics que integren el cos d'agents de Mossos d'Esquadra?

Aquesta és la nostra posició. Després podem entrar, òbviament –i ho feien molt bé abans també la consellera i el director general–, a temes més materials. De quina manera volem limitar o condicionar –diguin-li de la manera que vulguin– l'àmbit de discreció dels agents en l'ús d'aquest tipus de material. Però al final jo crec que és tasca dels agents decidir, sobretot en moments d'alt risc, com es poden donar en aquest tipus de manifestació, en quin moment s'utilitzen i en quin moment no.

Dit d'aquesta manera, jo torno a recalcar i acabo amb això, presidenta. Principi de confiança, de convivència i fermesa, independentment del color de samarreta que portem, independentment de l'objecte o motiu d'una manifestació, independentment del que passi. Perquè, si ens mantenim en la defensa del cos de Mossos d'Esquadra, això no pot variar en funció de què és el que tinguem davant. Si ens mantenim unànime i si ens mantenim, en aquest sentit, recolzant el cos d'agents de Mossos d'Esquadra en qualssevol circumstàncies, serà la manera i el camí a seguir per seguir millorant la seguretat a Catalunya, que és l'objectiu –només faltaria– dels catalans i les catalanes i de tots els grups parlamentaris que avui ens trobem aquí.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor Soriano. Gràcies, portaveu. Ara és el torn de la consellera, l'honorable senyora Parlon, i del director general de la Policia, el senyor Trapero. Per l'ordre que vostès vulguin i per mitja hora.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Moltes gràcies, presidenta. Farem el mateix ordre que hem fet abans. Per tant, començarà el director Trapero.

Josep Lluís Trapero Álvarez (director general de la Policia)

En resposta a la senyora Cañaveral, d'Esquerra Republicana, pensava que no ho havia sentit bé, com ha començat. He sentit *algo* una mica profund. Hem reulat

quaranta anys en termes de control democràtic i transparència del cos de Mossos? Déu-n'hi-do, eh? Vull dir, com a frase i com a titular... Ara, em sembla que si rasquem, en quant a contingut, és bastant buit, i no perquè ho digui jo com a director general de la Policia. Crec que és que qualsevol persona una mica situada a dins o fora del cos dubto que pugui fer una anàlisi similar.

Però bé, vostè té la necessitat de donar aquest titular, doncs benvingut sigui. El que passa és que és difícil separar la defensa de l'uniformat... Això de dir que els Mossos actuen tot bé... No sé si els que malament som els que dirigim en aquell moment els Mossos. Sí, però llavors, quan l'actuació és merament policial, la culpa també és, en aquest cas, meva, del director; de la consellera. Quan ha estat el mosso, segons el seu criteri de professionalitat, del seu comandament. Continuem defensant. I llavors és que nosaltres actuem malament. No ho acabo d'entendre. Per mi és l'interès de voler fer molt de soroll d'alguna cosa que no dona per a gaire.

Però bé, li donaré algunes qüestions concretes. És clar, veníem amb un seguit d'actuacions; quatre, concretament, que ja n'hi havia hagut moltes de les de preguntes parlamentàries, i vostè –ho ha dit vostè; no és que ho digui jo– ha ocupat la major part del temps en un tema que no té absolutament res a veure. Que era el tema dels serveis jurídics del cos. I ha tret el comentari d'un sindicat que d'alguna manera venia a criticar això. Ja no li diré que tindria mil raons per justificar-l'hi. El que sí que li diré és que és com s'havia funcionat sempre.

És a dir, el cos tenia uns facultatius –bé sigui adscrits al Departament d'Interior, a la Direcció General de la Policia, a on fos– que feien la defensa de les actuacions del cos de Mossos quan tocava –quan tocava–. Quan, en aquest cas, la Conselleria considerava que se li havia de donar defensa a aquells agents de policia. Per una decisió seva, que jo crec que tots sabem els motius, això es va treure d'estar vinculat a la Direcció General de la Policia i a la Conselleria d'Interior. I, més que donar-li jo la meva opinió, que em sembla que la intueix, la puc remetre a l'acta del Consell de Policia on es recull el que pensen tots els sindicats del cos, si més no la immensa majoria, d'aquesta retirada del que va significar la defensa. O sigui, la retirada de la defensa per part d'aquest grup de facultatius i passar-lo al gabinet jurídic central.

Ja li dic que no és el meu criteri. És el que se li va dir al president Aragonès en aquell moment, amb el conseller Elena com a conseller, en seu del Consell de Policia, per part de tota la representació social del cos de Mossos. I, respecte d'això, vostè posa en valor una associació professional, que legítimament qüestiona això i se'n va als tribunals. Jo poso en valor que és el propi gabinet jurídic central el que... És a dir, el que s'ha fet aquest decret, qui està darrere no només són els interessos de la perversa Direcció General de la Policia o de la Conselleria d'Interior, que li posen una mica menys de perversió, em sembla, però és que és el gabinet jurídic central. És qui ha –entre cometes– pactat, acordat amb nosaltres –posi-li el nom que vulgui– el contingut d'aquest decret.

Jo crec que, pensant en una cosa que potser sí que ha canviat, que és tenir ja no parlo tant de la defensa penal i demés dels Mossos, que jo penso que estava garantida en alguns supòsits pel gabinet jurídic central, sinó especialment el que és l'assessorament dels Mossos i que tinguin algunes persones properes, facultatius, advocats, i que els assessorin en les seves intervencions, que puguin assessorar una oficina de denúncies, fins i tot unitats especialitzades del cos. És a dir, moltes coses que jo crec que s'acabaran convertint en un suport molt més eficaç i real del que es venia donant fins ara.

Sobre la direcció, que ja fa unes quantes compareixences que aprofiten... Ho llegeixo a la premsa i em provoca una certa tristesa –perquè crec que ho fan, ja no dic que no ho facin de bona fe, però *desde luego*, del major desconeixement– aquesta *cantinel·la* com si el director general de la policia aquí fos omnipresent i tal. Miri, jo faig la meua feina: els encàrrecs que em fa la consellera de l'Interior. Potser sí que tenim una cosa diferent, que és que treballem bastant en equip, encara que pugui molestar algú. I tenim una mirada bastant similar del que és el tema de la seguretat. Potser hi té alguna cosa a veure la nostra procedència, no només pel que fa a Santa Coloma; fins i tot d'una certa humilitat de procedència. I crec que estem bastant alineats en quin ha de ser... Fins ara. Alguns havien anunciat que pocs mesos després de començar ens hauríem barallat i haurien passat no sé quins finals del món, cosa que no ha passat i crec poder dir que no passarà.

Dit això... Sí, després una cosa també, sobre el tema... Ho han plantejat diferents diputats. L'hi respondré a vostè, que plantejaven el tema de la publicació de la instrucció... Els hi diré on estem. Estem reformant la instrucció que regula totes les eines d'ús policial. No ho fem per amagar; no som tant... Aquest punt de perversió jo no el tinc i crec que no el tenim ningú dels que manegem res d'això, senzillament perquè ens agrada fer les coses bé i ordenar-les, fer-les bé. I llavors, en el marc d'una instrucció, el que correspon als criteris que correspon a la Direcció General de la Policia establir, que és el marc genèric i superar el que tenim –que no baixar tant potser com hauria d'haver baixat– i, en la línia del que apuntava el diputat Berrio, algunes de les recomanacions que es donen per part de Nacions Unides.

I després un procediment intern de treball que seria l'aplicació tècnica d'aquestes eines, i que això correspon ja a la part uniformada. Com que ens afecta als diferents tipus d'eina policial, quan ho tinguem acabat, serà el moment de plantejar-nos si es publica o no es publica, què es publica o què es deixa de publicar. Però no és excusa de res. Senzillament que s'està treballant, que això requereix, primer, que la prefectura ho treballi, i després requereix que els serveis jurídics s'ho mirin. I estem en aquest procés.

Una cosa. Mateixa instrucció i mateix procediment intern de treball del 19, el procediment intern de treball; de l'any 23 la instrucció, amb un canvi del 24 –quan vostès estaven al govern– i

Fitxer 23CISP10

amb el mateix grau de transparència. Tenim penjat el mateix, la instrucció. El procediment intern de treball no, i vostès tampoc el van penjar. Exactament en el mateix punt.

Al diputat Garcia Berrio alguna qüestió ja li he respost. Demano disculpes. És la segona vegada que, a més, amb vostè m'equivoco. Sempre en termes d'ús de la llengua. He dit «jueus». No és correcte. L'altra vegada va ser el tema amb els gitanos i recordo que vostè també em va... I té tota la raó. Demano disculpes. No hauria

d'haver dit «jueus», hauria d'haver dit «israelians» o utilitzar algun altre terme. Bé, jo crec que per la confusió que hi ha en el dia a dia en els mitjans, jo mateix m'he confós o ho he llegit d'un document que així ho posava.

Bé, nosaltres... Ha parlat també... Ha fet una... El tema de la protesta, boicotejar la manifestació pacífica, sinó... Bé, és pacífica fins que deixa de ser-ho. És a dir, quan acaba sent una imposició. No vull entrar... No vull entrar massa en el tema del concepte del dret a la protesta, però bé, puc parlar de la meva sentència. Parla del dret a molestar. És a dir, els tribunals, el Suprem està dient que el dret a la protesta és un dret a molestar, però també està dient que no té un caràcter absolut. És a dir, no acaba arrasant amb la resta de drets. No pot ser que uns ciutadans tallin una via i diguin que com que és el dret a la protesta, estem aquí un parell d'anys i la resta s'aguanten. Llavors, qui diu fins a on més o menys intenta interpretar jurisprudència o des del seu sentit comú o des de l'experiència o des del coneixement de les afectacions als altres drets? Jo crec que qui té la legitimitat som les autoritats en l'àmbit de la seguretat. I si no, ja ens anirà corregint la Direcció General d'Administració de Seguretat, que aquesta és l'autoritat en aquestes matèries. Clar, la resta són una mica opinions també, perquè a qui hem de fer cas? Dels que estem aquí, a qui faríem cas? També s'ho ha de plantejar.

Sobre el tema de que recull... Sabem, som coneixedors i així ho fem. En el tema de quan estava sortint o havia de sortir l'autocar, d'acord, perquè ha posat el tema de Nacions Unides quan diu que no s'ha d'utilitzar... Em sembla que ho posa una mica en condicional. No s'ha d'utilitzar. Però bé, ho assumim. Després ha preguntat... Assumim això de que no s'ha d'utilitzar davant de resistència passiva. Estem d'acord. Però no és una qüestió allà només de resistència passiva. Jo ho he dit a l'exposició que he fet, que allà s'estava generant un problema perquè en un punt molt concret hi havien uns interessos contraposats i allà estàvem veient que podia ser una flama que hi hagués un problema important d'ordre públic. Ja no estic dient que s'arribés tard al partit, no estic plantejant només això, sinó que no teníem... Si hi hagués hagut una altra sortida per sortir l'autocar, haguessin sortit per una altra sortida i a partir d'aquí s'ha acabat el problema. És a dir, no és només un tema de resistència passiva. Resistència passiva i la possibilitat de que es generi un problema de seguretat. I

davant d'això sí que es va considerar, per part dels comandaments a la zona, que s'havia de buidar aquell espai.

I sobre metges forenses vam fer una recerca aquí... O sigui, al que és Espanya no vam trobar cap informe sobre el tema de l'esprai. Sí que hi ha alguna cosa a nivell internacional.

Bé, el diputat Pellicer.. No ho sé, potser serà demanar-l'hi i no... Potser hi està tan acostumat... Però jo crec que no hauria d'utilitzar això de dir-me directament que he mentit, perquè no ho he fet. Perquè no ho he fet. Llavors jo no entraré en aquest tipus de... Ja sé que a vostè això li és d'una certa... No s'ha d'esforçar gaire per utilitzar aquest tipus de llenguatge, però jo crec que cada vegada que he vingut aquí o a acompanyar la consellera o he vingut jo perquè vostès m'han demanat que comparegui, jo penso que soc correcte, i jo puc tenir la meva opinió aquí de moltes persones i fer també comentaris de cunyat, però no és el cas. Jo no he mentit. Jo no he mentit. I ara li diré alguna de les qüestions que jo li podria tornar això, però no l'hi tornaré. Jo li parlaré dels fets. Jo penso que així serà més fàcil que ens entenguem. I em sap molt greu. Sap per què? Perquè durant molt de temps el seu partit tenia referents amb els quals ens enteníem molt i fins i tot li diré que vam aprendre algunes coses. I fins i tot li diré que coses que han estat o que avui estan en un protocol algunes havien vingut d'algunes persones del seu partit. I ara el que em trobo cada vegada que vinc aquí és per part d'això el que avui ha fet: insultar. Poc més que això. I ara li diré alguna d'aquestes coses. Miri, l'extensible que vostè ha mostrat com a... O sigui, ha intentat aquí... No sé com dir-ho. Menystenir, com de dir «els Mossos van fer això, una canyeta de pescar». Que, per cert, no hi ha cap estany allà, que jo conegui, a Montserrat. No sé si és que van anar a pescar allà i portaven la canya. Jo crec que no. Armes de foc s'hi trobarà... No estic comparant, eh? Però ho dic per l'esquema mental. Armes de foc: algunes tenen forma de tub.... [#], i és una arma de foc. I no és una pistola, d'acord? Allò no era una canya de pescar, allò era el que jo li he dit. I si vostè, quan accedeixi a les diligències policials, que hi accedirà, i miri l'objecte, llavors veurem –no diré qui mentia o no per no entrar-hi– qui tenia raó. Qui tenia raó quant a l'objecte que allà hi havia, que era una extensible, el que li he dit, i que es pretenia o que s'utilitzava amb aquesta finalitat, d'acord?

Quant a les lesions de l'agent del CME, que també ha vingut a dir que m'ho inventava o que mentia, a l'atestat podrà accedir també al comunicat facultatiu i al relat que hi ha de les lesions per part del mateix agent en la minuta.

En tema de la llei mordassa, no sé quina és. Jo.. Nosaltres apliquem, el cos de Mossos aplica la legalitat vigent. I si la legalitat vigent és una llei, la 4/2015, l'apliquem. Ja està. Mentre estigui vigent, s'aplica. És la nostra... És l'obligació dels agents de policia. I ha dit «el nostre partit». Dubto que es referís a mi, jo no tinc partit. No tinc cap partit. Jo em dedico... Porto la Direcció General de la Policia, això sí, en un govern socialista, d'acord, i miro de vetllar pels interessos de la ciutadania en aquesta matèria.

Que no es va avisar l'LRAD, que l'hi va dir un periodista. El mateix periodista que després ha dit també no sé quina cosa més... Que no es va avisar. Ja hi arribaré. (*L'orador estossega.*) Perdó. Sí, i quant a l'ús de... No és incompatible. Quan ha dit que va sentir el comandament dient que qui havia decidit fer ús de l'esprai. Bé, és que jo també ho vaig preguntar. Si jo també ho vaig preguntar. Però què vol dir això? Si he dit que hi han moments en què l'agent de policia, un agent de policia o el comandament directe allà, perquè estigui... És que em sembla que ho he explicat, que estava rebent una agressió directa o un intent d'agressió i la va utilitzar. I això és un problema que el seu comandament li digui... Perquè el criteri general és que no és que ho ha d'autoritzar el comandament. I hem de tenir coneixement la consellera i jo com a criteri general i, evidentment, i del *foam*, sí, el que passa és que quan hi ha una agressió directa, evidentment no hi ha aquest temps perquè se'ns doni avís. I tenen la legitimitat sempre que siguin l'estructura del GEI, la d'ARRO o la de Brimo, que són els únics que poden utilitzar aquestes eines. Sí, el fotoperiodista. Que l'agent que el va disparar, del *foam*, prèviament el va amenaçar. Clar, que si li ha dit un periodista, un fotoperiodista... Miri, els primers dies quan es va obrir la IR, que ara també criminalitzen que no obrim o que les tanquem o que no sé què, la vam obrir perquè les notícies que arribaven –i vostè ho sap millor que jo– quines eren? Que els mateixos periodistes deien que no estava havent-hi cap tipus de llançament. Recordem això? I que un mosso li havia disparat allà a un periodista. Bé, quan s'ha vist tot, no una part, no el que diuen una part o no un tros de la imatge, llavors el relat és diferent. I sap amb què concorda el relat del que ara sabem?

Exactament amb el que van dir els mossos aquell dia. I amb què no és coherent el relat? Amb el que van dir els periodistes, que ho van fer, probablement, de bona fe, però no tenien tota la perspectiva. I llavors és quan es veu que senzillament el que passa amb aquella persona és que està al mig des d'una persona que estava intentant agredir els mossos i el mosso que tenia el *foam*. Aquesta és la història completa dels fets. Perdó, el temps? Ah, perdó.

I, per últim, Sant Just. Ha dit de manera reiterada: «Han vist el vídeo, han vist el vídeo, han vist el vídeo?». Sí, hem vist el vídeo. Hem vist el vídeo, que és una part. Una part. I que comença en un moment quan el sergent està amb aquella persona reduint-la per detenir-la. Hi ha una prèvia, que és el que fa aquella persona quan entren els agents de policia. Saben a què van entrar els agents de policia? Acompanyant una persona a recollir una peça de roba. Han llegit després, per exemple, l'actitud d'aquesta persona davant del personal sanitari quan va ser atesa, la descripció que fan d'ella? Doncs potser permet entendre quina era l'actitud d'aquesta persona que vostè deia que havia estat en un esplai. Jo també estava de petit en un esplai. I en un esplai hi ha gent de tot o hi han moments que ens equivoquem o moments que fem coses mal fetes. Doncs sí. És a dir, que siguis d'un esplai no és una garantia de que tot el que facis a la teva vida serà correcte o que no puguis cometre una errada.

Bé, quant a la... Quant a... Seguia després... Bé, el senyor Rius... Bé, jo crec que algunes de les qüestions ja han tingut resposta. Que no hi havia cap expedient. Sí que he dit que es va obrir algun expedient. El que passa és que es va tancar perquè ja no hi havia... Ha tret el cas del jubilat. Home, imputar el tema aquest a un excés de zel en el perímetre de l'atenció i l'atenció... Els mossos van acudir-hi de seguida, es va prestar... El mateix servei mèdic de l'abadia va poder ajudar. Bé, suposo que tot es pot fer més ràpid, però *vamos*, jo crec que això no és imputable als Mossos.

I bé, diu que li ha generat dubtes. Doncs sí, també portem des del principi de la legislatura amb els dubtes que genero com a director general de la policia. Quan va ser un altre policia, ja l'hi vaig dir, el director general o el secretari no els hi generava cap dubte i eren al seu partit. O quan presenten candidats mossos en algunes alcaldies tampoc els hi presenta cap dubte. Però bé, tampoc hi ha més problema.

I quant a la... Perdó.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Si no, no podré dir les coses que crec que haig de dir.

Amb relació a la intervenció que ha fet la diputada Cañigueral i amb relació a la qüestió de recuperar la defensa jurídica dels Mossos en els lletrats i facultatius en aquest cas de la Direcció General de Mossos, ja l'hi vaig explicar quan ho vam parlar. Per nosaltres això era quelcom important i, a més a més, ha estat una decisió que crec que hem pres amb tota la coherència i precisament no entra en contradicció amb les qüestions que vostè insinuava d'un poder absolut del senyor Trapero, que jo realment, Trapero, de veritat t'ho dic, no sé què has fet o què has deixat de fer, però és que la llegenda és tremenda. O sigui, la consellera està tutelada, la consellera s'inhibeix, tu tens un poder absolut, que manes per sobre de tot... Home, això no ho sé, no? Aquestes paraules que a vegades fem servir és una mica cisheteropatriarcal, però ho deixarem aquí. El retorn de la defensa jurídica està pactat amb el gabinet jurídic central i, per tant, és una decisió que nosaltres defensarem. I ja li vaig dir que la defensarem on toqui considerant legítima tota manifestació o, en aquest cas, recurs que s'interpel·li davant d'aquesta decisió, que creiem que és l'adequada. I quan feia referència el director general de la policia a l'acte del Consell de la Policia, sí, estaria bé que també la pugui consultar per veure què era el que opinaven en aquell moment el conjunt de seccions sindicals amb representació.

Amb relació a l'estat dels mossos que van ser ferits en les diferents intervencions i que ens demanava el diputat del Partit Popular com es trobaven, es recuperen raonablement i alguns potser encara no s'han pogut incorporar al servei, però es recuperen de manera favorable.

I amb relació al senyor de la CUP, el diputat Pellicer, vostè s'adreça, en aquest cas, a la consellera d'Interior i al director general de la policia amb una actitud clarament violenta i de descrèdit. I això forma part de la llibertat d'expressió i ho pot fer perquè estem en un sistema democràtic, i així m'ho ha recordat la presidenta d'aquesta comissió. Això no treu que és, sota el meu punt de vista, reprovable dirigir-se a la consellera d'Interior, en aquest cas, com ha fet i també indirectament en la seva

intervenció al director Trapero dient-nos mentiders quan hem vingut aquí amb informes plenament documentats de totes les intervencions. A vostè li pot agradar més o li pot agradar menys, però nosaltres no hem mentit en cap moment. No hem dit cap mentida. I ens ha dit mentiders. Ha dit que jo m'inhibeixo de les meves responsabilitats, cosa que no he fet mai en la meva vida, ni com a funcionària del sector públic que soc ni com a responsable els temps que he estat

Fitxer 23CISP11

alcaldessa de Santa Coloma ni ara com a consellera d'Interior. Per tant, la inhibició, sota el seu punt de vista, vol dir no controlar i dir-li als Mossos el que han de fer segons com vostè pensa. Jo això no ho faré mai; ni ho faré jo ni ho farà el president Salvador Illa, que el primer acte que va fer va ser anar a Egara a mostrar el seu suport davant de la feina i la professionalitat del cos de Mossos d'Esquadra, que, com ja s'ha dit i no per part dels que estem avui compareixent, sinó per part d'algunes de les persones que han intervingut, com en qualsevol col·lectiu professional, pot donar-se una situació de mala praxi, i davant d'això existeixen els mecanismes interns i externs i judicials per revertir-la. I no dependrà mai del concepte ideològic ni d'un diputat, ni d'una diputada, ni d'un conseller, ni d'una consellera. Si vostè això ho considera inhibició, per mi és defensa fèrria del sistema democràtic i de saber cadascú quin és el seu paper.

Quan jo vaig comparèixer com a consellera d'Interior a explicar quins eren els objectius que teníem des del Departament d'Interior, el principal i únic: revertir la corba delinqüencial que estava afectant de manera clara el nostre país i molts dels nostres barris. I amb això hem fet feina. Després això m'ho guardo per dir-li al diputat de VOX, que ha compartit unes dades.

I lo de la barra lliure, també, amb una persona que professa els valors morals habituals i de superioritat per sobre de la resta, que ens anomenen habitualment «casta política»? *barra lliure*? Quina paraula més lletja. Què vol dir «barra lliure»? Els Mossos tenen *barra lliure* per què?, per protegir les persones? Òbviament, sí. Per evitar que hi hagi enfrontaments i violència? Òbviament, sí. En un partit de futbol,

per exemple. A les manifestacions que s'han desplegat durant tots aquests dies i a les quals aquí fem referència, que sembla ser que els Mossos d'Esquadra hagin anat allà com un exèrcit tutelat pel senyor Trapero amb una consellera a l'ombra que no mana res i han anat allà a agredir les persones que es manifestaven? Qui s'ho creu, això?, qui s'ho creu? –qui s'ho creu? De les setanta mil persones, que algunes, per cert, amigues meves, van passar per quan van començar a tirar pedres als mateixos manifestants amb criatures des de la teulada d'una superfície d'aquestes de menjar *fast food*, que no els hi farà publicitat. Què m'està dient? Mentre hi havia contenidors cremant, cotxes cremant, atacant directament la línia policial, posant en risc la integritat dels agents de l'autoritat? Què m'està dient? Què m'està dient de la barra lliure? Quina barra lliure? La barra lliure de la democràcia, senyor Pellicer. Per molt que a vostè li molesti –la barra lliure de la democràcia. Una actitud totalment proporcional i adequada a una qüestió que és fonamental i que és lo que justifica el debat que avui aquí estem tenint, per sobre dels seixanta mossos i mosses ferides, no tots, per cert, de les unitats especialitzades de Brimo o d'ARRO, també de la USC.

És de quina manera el nostre sistema democràtic garanteix que quan hi ha un conflicte entre drets minimitzem els riscos per a aquells que estan en conflicte. La rampa del pàrquing on havia de sortir l'autobús. Què pretenia vostè?, que els Mossos no fessin res? Potser avui tindríem persones mortes. I sap perfectament del que estic parlant. I el que més... Sí, pot riure, però és la veritat. I nosaltres no ens podem inhibir de les nostres responsabilitats.

I, per tant, si vostè era allà, jo em pregunto: per què no va facilitar la tasca dels Mossos?, per què no va dir que el valor de la concentració i de la manifestació i del dret a expressar el rebuig cap al genocidi de l'Estat d'Israel contra Palestina s'expressava igual, sense provocar un accident a la rampa de persones totalment mobilitzades en contra d'una actitud totalment contrària a la llei? I que tots i totes estem d'acord amb l'actuació de l'Estat d'Israel contra el poble palestí. De què servia quedar-se en la rampa?

Perquè vostè estava posant en col·lisió, sota el seu caràcter de prevalença de drets fonamentals, el seu. Però l'autoritat democràtica això no ho pot fer. Llavors jo em

pregunto per què vostè no va facilitar la feina dels Mossos? Per què no la va facilitar? Per què no els va ajudar a evitar una desgràcia o evitar la utilització de l'OC?, si creu en el sistema democràtic? O és que li agrada que els Mossos d'Esquadra surtin retratats com que fan servir la violència i l'ús desproporcionat i la repressió? Doncs, miri, no.

Hi pot haver mala praxi de qualsevol professional, també dels Mossos d'Esquadra. Òbviament, només faltaria, perquè hi ha gent que pot actuar en una situació de pressió, en una situació complicada, malament. I per això tenim els mecanismes de control i tenim els precedents històrics, no d'aquesta consellera, de tots els consellers que hi ha hagut a Interior, i conselleres, que també n'hi ha hagut.

Per tant, ni mentir, ni inhibició, ni barra lliure, ni ombres, ni poders absoluts. Intentem fer bé la nostra feina.

I diputat de VOX... Em queden dos minuts. Ho tinc aquí perquè..., un segon. El seu company de grup ja moltes vegades i vostè mateix, en seu parlamentària, quan fan les preguntes de control, diuen que la delinqüència cada cop està pitjor i que cada cop tenim les pitjors dades. No ho sé, verificat. Els he hagut de corregir, literalment.

I que l'estructura actual de la Direcció General de la Policia... Per cert, no m'estaré de dir-ho, Trapero, això també, quan es nomena un ambientalista a ser el director general de Medi Ambient no hi ha cap problema. «Ostres, que bé! Un ambientalista al capdavant.» Quan es nomena un arquitecte o un enginyer civil, un enginyer agrònom, al capdavant d'una direcció general d'Agricultura. «Ostres, que bé!» Es nomena un policia, no. Llavors el coneixement aquí no serveix? Ah, no, perquè la policia és sospitosa de... Home, ens ho hem de fer mirar això, si creiem que hem de tenir la millor policia, no nacional, jo no diria nacional, perquè jo nacional no sé exactament què vol dir, però sí la policia de la Generalitat i cos de Mossos d'Esquadra.

Per tant, amb relació, i aquí finalitzo la meua intervenció, a la qüestió del protocol de la directriu tècnica de la utilització de l'OC en situacions de manifestació passiva, òbviament –òbviament– no s'utilitzarà, sempre que –sempre que– no ens trobem en una situació en la qual la ponderació de riscos dels professionals i les professionals faci oportú l'ús d'aquesta eina. I crec que he donat resposta a tot el que ha sortit.

La presidenta

Gràcies, consellera. Ara és el torn de nou dels grups parlamentaris per fer puntualitzacions i repetir o demanar preguntes concretes sobre allò que no ha estat o que probablement..., o sí, ha estat contestat.

Perdó, senyora Cañigueral.

Laia Cañigueral Olivé

Moltes gràcies, presidenta. Primer, una prèvia al director general de la Policia, perquè ja alguna vegada que ha vingut..., em dic Cañigueral, no Cañaveral, que sempre el diu malament, i com que crec que ens continuarem veient, com a mínim que sàpiga dir bé el meu cognom. Moltes gràcies. Molt bé.

Una mica entrant a contestar algunes de les rèpliques que s'han fet. En primer lloc, diuen que és legítima la posició de canviar el gabinet jurídic tal com ho han fet, aquest decret de reestructuració. Bé, també és legítim que jo aquí, en seu parlamentària, poder expressar que nosaltres no compartim gens aquesta actuació, aquesta decisió, i, a més a més, posi de manifest altres persones que s'han manifestat en contra d'aquest decret de reestructuració. I de fet, he citat l'associació Fòrum d'Advocacia i també he fet referència a un sindicat que va fer declaracions públiques. I he citat, a més a més, perquè en quedi constància, el diari i el dia en què apareixien aquestes declaracions públiques. Per tant, també és el meu dret legítim a deixar-ne constància.

En segon lloc, fèiem referència a la importància de la professionalitat. Això també és una qüestió que defenso. Però també vull deixar molt clar, i intento explicar-me més en aquest àmbit, que en els països europeus i democràtics, en qualsevol país, la policia no es governa sola, sinó que actua sota criteris tècnics, democràtics i transparents, i sota el control democràtic del Parlament, com estem fent avui aquí.

Perquè les polítiques de seguretat, i això ho hem dit moltes vegades aquí, en cambra parlamentària, en converses..., les polítiques de seguretat, com qualsevol política pública, tenen perspectives, tenen perspectives d'esquerres i perspectives de dretes. I una cosa és no polititzar les decisions policials i l'altra, molt diferent, és

renunciar a donar directrius polítiques. I aquí sí que volia fer-hi esment, perquè no és que Esquerra Republicana o la Laia Cañigual ho hagi dit, sinó que em sembla que hem coincidit diferents partits, i, a més a més, alguns de nosaltres hem fet referència que no ho dèiem nosaltres, sinó que sigui a través de l'article al diari o en reunions amb sindicats també ens havien fet arribar aquesta consideració.

Per això també vull posar en valor això: estem aquí per fer control democràtic. Nosaltres som partits a l'oposició i allò que captem, que llegim, que ens comuniquen professionals, és normal que quan vinguem aquí ho traslladem, i ho fem a fi de bé, perquè em crec enormement el cos de Mossos d'Esquadra. Em crec enormement els professionals que en formen part, perquè jo defenso i defensaré sempre que Catalunya ha de tenir un cos propi de Mossos d'Esquadra, que ha de funcionar a la perfecció, transparentment i democràticament.

Per això crec que, quan el director general diu que no pot ser que «vinguem aquí i ens insultin», té la pell molt fina si després, en la mateixa frase considera «comentaris de cunyat», i ho cito textualment en referència a comentaris que fa un diputat en aquesta cambra. Estem fent aquí la feina que ens han escollit per fer, que és control democràtic en el govern de Catalunya. I les polítiques de seguretat tenen perspectiva, i per molt que les porti a terme algú que abans hagi sigut policia, mosso d'esquadra, cap dels Mossos, ara mateix està escollit, per molt que no sigui d'un partit polític, per un govern i representa el govern i ha de respondre políticament de les decisions que vostè pren, perquè no ve com a cap dels Mossos, ve com a director general de Policia, i forma part d'un govern que s'aguanta per unes majories parlamentàries.

Crec que aquí no els diferents grups parlamentaris que en diferents ocasions..., n'hi ha que hem aprovat la investidura, n'hi ha que no. Però si repassem els diferents acords, les diferents lleis que s'han aprovat, veurem que més o menys totes volten al voltant d'uns partits polítics. I aquí l'únic que n'ha parlat bé, favorablement, és el portaveu del PP. Per tant, jo..., si jo fos directora general, prendria nota que s'han de rectificar algunes de les actuacions que s'estan fent.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, portaveu. Ara és el torn dels Comuns, el senyor Garcia Berrio.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies, presidenta. I agraïm les respostes que s'han donat tant per part de la consellera Núria Parlon com del director general de la Policia, el senyor Josep Lluís Trapero. Volia plantejar que, efectivament, la millor manera de treballar pel cos de Mossos d'Esquadra és garantir bones condicions laborals per als agents, evidentment; garantir la seguretat quan desenvolupen la seva feina; tenir els mitjans adequats; i evidentment, també, que tinguin els millors mecanismes de rendició de comptes interns i externs, bons sistemes de transparència, i debats constructius sobre la regulació de l'ús de la força, que és el que també ens pertoca en aquest Parlament i en aquesta Comissió d'Interior. I per això és clau i fonamental incorporar sempre els plantejaments i debatre entorn a ells, els plantejaments dels organismes internacionals.

És una bona notícia que avui vostès rectifiquin i anunciïn que incorporaran el nou protocol d'ús de l'esprai OC davant la prohibició, de no utilització, de les situacions de mera resistència passiva, com ha plantejat el director general de la Policia. Considerem que és bo per a tothom. El que va succeir el 15 d'octubre a la rampa de l'estació de Sants no es pot repetir, i després farà unes consideracions finals més enllà de l'ús d'aquest esprai OC.

No obstant això, sí que volia deixar clar que hi ha debat més enllà de la resistència passiva. Per un costat, Amnistia Internacional demana, i ha demanat a tots els grups parlamentaris i segurament també al Govern, la suspensió de l'ús de l'esprai OC

Fitxer 23CISP12

fins que hi hagi un protocol d'actuació i també que es pugui avaluar el seu ús. Irídia, Alerta Solidària, Prou complicitat i diferents sindicats demanen la prohibició de l'ús de l'esprai OC més enllà de què hi hagi el protocol, cal tenir en compte això.

Llavors, per nosaltres els traslladem dos punts fonamentals en aquest sentit. Per un costat, volem transparència. Considerem que cal que publiquin el protocol que està

vigent, entenc que a dia d'avui, o l'instrument de regulació, el pic 23, d'ús per poder-lo veure, poder analitzar i poder fer aportacions de cara a una futura nova regulació, crec que forma part de la normalitat que ha de ser el debat sobre els mitjans adequats d'ús de la força, i de fet, estem tenint aquest debat i per això ho demanem.

Per altre costat, considerem que cal una avaluació parlamentària de l'arma, és una arma que s'està començant a fer servir, tot i que ja s'havia incorporat, però el seu ús, que canvia dinàmiques i que també genera molts dubtes, està generant aquest debat, i llavors considerem que la millor manera és poder fer com es va fer, per exemple, amb la incorporació de pistoles Taser en el seu moment, on, per exemple, es va decidir que no era un mitjà adequat per fer servir en un context de manifestació. L'avaluació parlamentària de les eines del cos de Mossos d'Esquadra, més enllà dels altres procediments, evidentment, interns que ha de tenir el cos i després d'elaboració de treball i posterior avaluació interna, són fonamentals, però simplement al que els apel·lo és a que puguem treballar en aquesta suspensió i fer aquesta avaluació.

I ja per acabar, sí que volia fer algunes reflexions finals respecte al dret de protesta i el que va suposar el dia 15 d'octubre, la rampa, i jo crec que de alguna manera té molta importància respecte al model d'abordatge del dret de protesta a Catalunya. I és que aquell dia es va fer servir una nova eina en un context en què les eines sempre havien estat d'una altra manera i amb una graduació de l'ús de la força major. Per què? Entenem que es volia treure l'autobús, en aquest sentit, però el que normalment es fa primer és l'arranca-cebes, intentar que la gent se'n vagi i de fet, ja quan es va començar a fer servir l'esprai OC ja hi havia gent que s'estava aixecant i anant-se'n, segurament en 5, 10 o 15 minuts l'actuació hagués estat..., no ho sé, no ho sé, valorem, però els vídeos són molt clars també, i també tots tenim el dret de poder opinar. Més enllà d'això, el que està clar és que no va haver-hi graduació en l'ús de la força i que no..., no ho sé els informes interns que tindrien, però no sé si el perill cap a la vida i cap a la integritat física de ninguna persona, efectivament, i això està al centre, justificava en cap cas aquesta utilització.

En tot cas, considerem que és important..., i quan es tracta de resistència passiva i quan parlem de dret de protesta, sí, és que és un dret fonamental i a vegades és

molest i s'ha de saber gestionar. I a vegades la rapidesa no és la millor gestió, com per exemple s'ha fet en altres, diguem-ne, a vegades altres maneres de gestionar l'ús de la força, com per exemple va ser el desallotjament del B9 a Badalona, garanteixen una diferent manera de resoldre la situació final. Poso exemples perquè no es tracta només de plantejar quan entenc que no es fa bé.

Gràcies i disculpin, que m'he passat del temps.

La presidenta

Gràcies, senyor García Berrio.

Ara és el torn del Grup Parlamentari de la CUP i el seu portaveu, el senyor Pellicer.

Xavier Pellicer Pareja

Bé, gràcies, presidenta. Bona tarda de nou a totes i a tots. Consellera, director.

Bé, primer de tot i anant a preguntes concretes, que crec que és un dels elements centrals d'aquesta qüestió, vostès ens responen a pregunta parlamentària que a nivell operatiu de protocol, la utilització d'artefactes..., o sigui, a nivell operatiu, hi ha un protocol d'utilització d'artefactes lacrimògens, fumígens i esprais, vigent durant els fets. Ens facilitaran o no aquest protocol, com és la seva obligació, o compliran amb la seva obligació? Ens el poden facilitar immediatament a tots els grups parlamentaris, com és la seva obligació? Ho haurien de fer, hi estan obligats parlamentàriament. Per què no ho fan? Segons aquest protocol operatiu, han estat correctes totes i cada una de les actuacions amb gas pebre? És correcte dins del protocol utilitzar el gas pebre contra persones concretes per un potencial risc o perill general? Quina indefensió ens genera això per a la societat sobre aquest potencial risc de perill futur, com han justificat l'ús del gas pebre? El que estan dient és que, per tant, no era justificat l'ús contra les persones que estaven degudament assegurades, degudament mobilitzant-se i fent-ho de forma pacífica, en un dia de vaga general.

Una segona pregunta molt concreta i un element molt concret: quan es va disparar la bala de foam contra el fotoperiodista que estava d'esquena, com diuen els informes policials, els mateixos informes policials diuen que no es pot manifestar de forma evident o de forma clara que hi hagués llançaments en aquell moment.

Consultats de nou ara per l'equip tècnic i mentre estàvem en aquests elements. Per tant, la realitat és tossuda, però és la realitat. Els periodistes s'equivoquen, diputats s'equivoquen, tothom s'equivoca menys una versió oficial. Bé, això en sap..., com a mínim se'ns fa estrany.

I una reflexió. Vostès estan fent política, vostès són càrrecs polítics, vostès generen direccions polítiques, i vostès prenen decisions polítiques, per acció o per omissió. I una decisió política és si està per davant el dret fonamental a la protesta d'un grup de persones assegurades en el context de vaga general, en un context de massacre de Gaza i contra el poble palestí en què s'estan mobilitzant milers i milers de persones i en què una àmplia majoria de la societat catalana està en contra d'aquest genocidi, i si es prioritza aquesta protesta i aquest dret a protesta o un refotut partit de bàsquet! La decisió política que van prendre vostès és que era més important un partit de bàsquet que s'utilitza per blanquejar un genocidi al dret a protesta i de denúncia del genocidi que s'estava produint. I això no és una decisió tècnica, i això no és una decisió mecànica, i això no és una decisió que es mogui una peça, es mogui una altra, un funcionari toqui un botó o en toqui un altre. Això és una decisió política, i vostès van prendre una decisió política. I qui carai va prendre aquesta decisió política? El director, la consellera o el cap de l'operatiu? És important saber qui pren aquest tipus de decisions polítiques amb aquesta transcendència per al país, per al món i per a la voluntat de la majoria de catalans i catalanes. Això no és una decisió tècnica. Perquè surti o no l'autocar, qui pren aquesta decisió? Els agents del Mossad que eren allà presents? El president Illa? Estava ja previst, això? Per sobre de tot havia de passar aquell autocar? Perquè si per sobre de tot havia de passar aquell autocar, això és una decisió política, també, i algú la va prendre i pel camí es van vulnerar drets i es van utilitzar eines de forma antireglamentària, de forma il·legal i vulnerant drets. Als catalans i catalanes no ens diguin que això és una decisió tècnica, per favor!

Un altre element que ens ha preocupat molt, senyor Trapero, vostè ens diu que falta una part del vídeo respecte als fets de Sant Just. Per tant, segons què faci un ciutadà o ciutadana és legítim arrossegar la cara per terra? És legítim que hagi fet el que hagi fet abans. És legítim? És proporcional i és correcte arrossegar la cara pel terra d'un ciutadà o ciutadana? En funció de què? De si ha insultat més fort, de si ha donat

un cop, de si ha donat una empenta, de si ha donat un cop de puny? En cap d'aquestes circumstàncies a mi em sembla legítim, al meu grup ens sembla legítim i crec que a ningú en aquest Parlament li hauria de semblar legítim, que arrossegui al cap d'una persona per terra, per molt que hagi fet qualsevol cosa, perquè aquest és un discurs molt perillós, perquè llavors vol dir que qui hagi incomplert la llei o qui s'hagi equivocat o com ho vulguin dir, se li poden vulnerar tots els drets, i això no pot ser així, i això no és democràtic, i les lleis diuen això, i les lleis estan subjectes també vostès.

Per tant, els demanaria que aclarissin totes aquestes qüestions, que es constates que les decisions que prenen són decisions polítiques, i que no s'amaguen darrere criteris tècnics per prendre les decisions polítiques que prenen.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, portaveu, senyor Pellicer.

Ara és el torn del Grup Parlamentari de Junts, el senyor Rius.

Josep Rius i Alcaraz

Moltes gràcies, presidenta, i moltes gràcies consellera i director també per les puntualitzacions i les explicacions que han fet.

Hem parlat avui de Montserrat, hem parlat de manifestacions, hem parlat també de Sant Just Desvern, hem parlat de la globalitat de l'actuació del cos de Mossos d'Esquadra també al llarg de l'any i de la possibilitat, de l'exigència també de poder parlar d'aquelles actuacions, d'aquells operatius en els quals, doncs, hi puguin haver elements que, a parer nostre o a parer d'altres entitats, puguin grinyolar algunes de les seves actuacions.

Nosaltres sí, considerem que a Montserrat hi va haver un excés de zel per una visita privada que feia el rei d'Espanya. I ho he dit abans, també amb tot el respecte, amb tota la contundència, sembla una certa subordinació, en aquest cas de les competències que puguin tenir els Mossos d'Esquadra, a les de la seguretat de la Casa Reial. I em sap greu. Jo sí que demanaria que no es banalitzés, jo he mirat d'utilitzar un to correcte, però que no es banalitzés ni Montserrat, que en aquest cas

no és només un lloc de culte, sinó que és un símbol de llibertat, de consciència dels catalans, i és precisament un símbol de tot el contrari del que per a molts catalans representa la figura del rei i dels Borbons, i per tant, demanem que no es banalitzï ni Montserrat ni tampoc les manifestacions d'aquests diputats quan hem fet referència, doncs, a la possibilitat que una extensible pogués ser interpretada d'una manera o d'una altra en el que portava les banderes.

Quan..., no és el mateix, consellera, no és el mateix un ambientalista, segurament, del Departament d'Agricultura, que el fet que un major dels Mossos d'Esquadra sigui director general de la policia. No havia passat mai. I no per res, i no per les capacitats que pugui tenir el senyor Traperó com a major o no, però el cos de Mossos d'Esquadra és un cos que és jeràrquic, que és piramidal, per una qüestió de cultura i acceptació interna fins i tot, per una qüestió fins i tot simbòlica; no és el mateix. No és el mateix i per tant, no havia passat mai. No havia passat mai. No em compari un ajuntament amb el cos de Mossos d'Esquadra, senyor Traperó; no em compari un ajuntament amb el cos dels Mossos d'Esquadra. I a més, és que vostè avui, amb la intervenció que ha fet, ha barrejat intervencions com a director general de la policia, algunes com a comissari i algunes com a major. No dic ex-, perquè ho és, diguem-ne, però avui ho ha fet inconscientment. Sí, ho ha fet quan s'ha dirigit al diputat de la CUP. Podia tenir les seves raons, però al diputat de la CUP li hagués pogut dir també que els catalans han vist molts Traperos diferents llavors també –no l'hi ha dit, eh? Però avui ho ha fet. Ha barrejat aquestes qüestions i li torno a dir que crec que no és de rebut.

Respecte als protocols, vostè ha dit que els estan reforçant, han fet servir... Doncs... Facin via. És important que facin via. Des del 2022 estaven en funcionament, facin via perquè això, repeteixo, donarà seguretat, en primer lloc, al mateix cos dels Mossos d'Esquadra i els seus agents, i en segon lloc, també a tots els manifestants que exerceixin el seu dret de protesta, de manifestació, la seva llibertat d'expressió.

I no em tergiversi les paraules, és igual, ara no entrarem, però..., que sempre ho fa. Jo he dit que el dret a no molestar al rei no existeix, en canvi, el que sí que existeix és el dret a protesta, perquè quan vostè em tergiversa les paraules, llavors vostè sí

que es posa la samarreta socialista, que precisament era el motiu de la seva intervenció, etzibar-nos que no ho féssim la resta. Per tant, volia fer aquesta qüestió.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor Rius.

Ara és el torn del Partit Popular, el seu portaveu, senyor Villagrasa.

Alberto Villagrasa Gil

Gràcies, presidenta.

De forma muy breve. Primero remarcar y reconocer el trabajo que hacen los agentes de los Mossos d'Esquadra que se tienen que encontrar, a veces, con intervenciones, algunas intervenciones que se han dado esta comisión, y que a veces, bajo el pretexto de resistencia pacífica, no les dejan hacer su trabajo. La resistencia pacífica no existe. Al final la resistencia pacífica es que alguien ejerce una fuerza suficiente para que los mossos o la policía no puedan realizar su trabajo. Por lo tanto, de pacífica no es nada. La resistencia es resistencia, sea la forma en la que sea. Y, por tanto, lo que se intenta hacer es impedir el trabajo de la policía y, por tanto, la resistencia pacífica no cabe en seguridad.

Y, además, teniendo en cuenta el buen hacer, en general, de los policías, entendiendo que es una profesión altamente vocacional y que muchas veces tienen que encontrarse con situaciones muy complicadas en las cuales, parece ser, para algunos partidos, que se justifiquen más la violencia que la actuación de la policía para evitar esa violencia.

Para acabar, simplemente para puntualizar, que antes lo he preguntado, los cuatro mossos agredidos en las fiestas de Sant Just, ¿en qué nivel fue esa agresión? ¿Cuál fue el escenario de esa agresión? Nosotros entendemos que si hubo policías agredidos no todo lo que pasó allí fue, o se realizó de forma pacífica. Y luego si es verdad, cómo salió a las noticias, que había algunos miembros de alguna entidad juvenil, creo que era Arran, que fueron detenidos también

Fitxer 23CISP13

por participar en los altercados contra los Mossos d'Esquadra. Gracias.

La presidenta

Gràcies, senyor Villagrasa. I ara és el torn del senyor Macián de Greef.

Sergio Macián de Greef

Gracias, presidenta. Señora Parlon, llevamos tres horas en esta comisión y ha dedicado dos minutos a hablar del aumento de la delincuencia en Cataluña y para decir que VOX miente. Y VOX no miente, los datos del balance de criminalidad no mienten. La delincuencia en Cataluña ha crecido en siete años un 20,78 por ciento exactamente, exactamente un 20,78 por ciento, ya que al final me va a hacer repetírselo porque esto...

(Per raons tècniques, no ha quedat enregistrada part de la intervenció de l'orador.)

La presidenta

A veure, senyor Macián de Greef, vostè no es pot adreçar a la mesa sense que li doni permís la presidència.

Sergio Macián de Greef

Muchas gracias, señora presidenta. Miren, en rojo están todos los delitos violentos de la tabla. Todos. Suben todos: los homicidios en grado de tentativa, un cien por cien; las violaciones, un 342 por ciento. Este es el balance de criminalidad del Ministerio de Interior. Señora Parlon, usted puede decir lo que quiera. El tráfico de drogas, exactamente un 7,4 por ciento. Si es que se lo he dado, si es que es el balance de criminalidad del Ministerio de Interior, de su homólogo, el señor Marlaska. Por cierto, no van a mejorar la seguridad en Catalunya a base de darle millonadas al Grupo Godó para que les haga de peritos falderos, señora Parlón.

Mire, al portavoz del grupo socialista. Hombre, yo creo que se cae del guindo si descubre ahora que somos contrarios al estado autonómico. El estado autonómico que nos divide (*Remor de veus.*), que nos divide y nos enfrenta como españoles, nos desangra económicamente, genera desigualdades y, por cierto, permite que su

jefe utilice la nación como un mercado persa para contentar a los separatistas. Con todo esto, le tengo que decir que por eso VOX es absolutamente favorable a recuperar, mientras no tengamos la mayoría para poder cambiar la estructura territorial del Estado, de reconcentrar en el Estado las competencias de sanidad, de educación, de justicia y de seguridad. Por tanto, todo nuestro apoyo al cuerpo de Mossos d'Esquadra, lo cual es perfectamente compatible con querer que cuerpo de Mossos d'Esquadra y todas las policías autonómicas se integren bajo el mando único del Ministerio del Interior. Y esto lo defiendo aquí, lo defenderé en Puertollano y lo defenderé, si hace falta, en Jerez de los Caballeros. Punto y pelota.

En tercer lugar, al PSC y el PSOE. Sigán ustedes con sus bombas de humo con el año de Franco, sigan ustedes con el cambiar los usos horarios en España, sigan ustedes con prohibir los toros a los menores, sigan ustedes con prohibir las redes sociales a los menores... Todo para no hablar de la corrupción de su partido, de que está imputada la mujer del presidente, el hermano del presidente, el número dos Ábalos, el número dos Cerdán, el fiscal general del Estado...

La presidenta

Senyor Macián de Greef. L'objecte de la compareixença no és el senyor Pedro Sánchez, el president del govern espanyol. Se ceneixi...

Sergio Macián de Greef

Señora presidenta, se lo agradezco mucho.

La presidenta

No, ja n'ha fet dos. L'avisó.

Sergio Macián de Greef

El rasero de la libertad de expresión no es el mismo para la CUP que para VOX, por lo que estoy viendo.

La presidenta

No, una cosa és la llibertat d'expressió i l'altra és adreçar-se a la mesa sense haver demanat permís, perquè jo no sé el que anava a fer vostè.

Sergio Macián de Greef

Me estoy dirigiendo a usted.

La presidenta

S'ha de cenyir vostè... No, no es preocupi, que ja li donaré el temps que li calgui per expressar-se amb relació al que s'ha d'expressar, que és l'objecte de la comissió.

Sergio Macián de Greef

Muchas gracias, señora presidenta. Pues bien, sigo diciendo que echan ustedes bombas de humo para no hablar de la corrupción de su partido y para no hablar de la seguridad en Cataluña.

Y, por último, señora Parlon. Esto sí, noticia de última hora de hoy. Dos de cada tres catalanes exigen limitar la llegada de inmigrantes. Lo puede leer en El Mundo, noticia de esta tarde. ¿Sabe por qué el tercero no? Porque al tercero le han regalado desde el PSOE la nacionalidad española. Muchas gracias.

La presidenta

Molt bé, senyor Macián de Greef. Ja ha fet tot allò que creia que vostè havia de fer, que no hauria d'haver fet, que no té res a veure amb la llibertat d'expressió. I vostè d'això en sap una mica, perquè de formació jurídica per entendre els límits de la llibertat els té claríssims. En tot cas, senyor, ara li toca el torn al PSC i Units per Avançar. El seu portaveu, senyor Christian Soriano, quan vulgui.

Christian Soriano García

Molt breument, presidenta. Jo estava content perquè anava a dir que VOX, fins i tot en les seves dues intervencions, no havia parlat d'immigració, però aquesta última frase... No, la veritat és que quan es parla de temes importants i de més a VOX se'ls veu una miqueta incòmodes en aquest sentit, tal i com ha manifestat. Bé, vostè, almenys, doncs, no vingui aquí a donar lliçons de confiar amb el cos de Mossos d'Esquadra si acaba de defensar que el que vol és eliminar el cos de Mossos d'Esquadra. Perquè vostès només confien en l'Estat autonòmic quan els entra la nòmina al banc. Fora d'aquí, ja no hi confien tant.

Dit això, molt ràpidament. Crec que el nostre posicionament ha quedat clar en aquesta comissió com a Grup Parlamentari Socialista. Confiança, convivència i

fermesa cap al cos d'agents de Mossos d'Esquadra i defensa de les actuacions també dels propis agents d'aquest cos. Crec que faríem bé tots i totes de treure els agents del cos de Mossos d'Esquadra del focus mediàtic. Crec que porten malauradament força temps aquí. I en aquest sentit, doncs, tot el que passi, tota la confiança a la Conselleria i sobretot a la professionalitat i als criteris tècnics i operatius dels agents de Mossos d'Esquadra.

La presidenta

Gràcies, senyor Soriano. I ara és el torn de nou de la consellera Parlon i del director general de la Policia, per deu minuts, cinc minuts cadascú, o els minuts que creguin oportú cadascú de vostès.

(Veus de fons.)

Josep Lluís Trapero Álvarez (director general de la Policia)

D'acord. Senyora Cañigueral. Bé, doncs, respecte d'aquesta segona part, diguem-ne, doncs confluïm bastant en el que ha expressat sobre el tema de la professionalitat del cos, sobre el tema que un cos policial no es pot autogovernar. La única cosa en què no estic d'acord és quan ha dit que tinc la pell molt fina. Crec que no és una qüestió de tenir la pell fina, és una qüestió de respectar-nos en aquest hàbitat, diguem-ne, i en el Parlament o fora del Parlament. Jo, almenys, aquesta és la línia que seguiré.

Quant al senyor Berrio sobre el tema de la transparència i el protocol vigent. Està penjada la mateixa instrucció que hi havia també amb el govern anterior. Hem dit que estem en un procés de reformulació, la instrucció la penjarem, la instrucció tindrà alguns elements, és a dir, o serà més rica que la instrucció actual... És a dir, la instrucció ha de ser, aquí sí, de la part de l'autoritat governativa on s'estableixen els límits d'ús d'aquesta eina, aquells contextos en què es pot utilitzar. Aquí és on es recollirà, doncs, si hi hagués algun tipus de jurisprudència, recomanacions de Nacions Unides, fins i tot d'algun àmbit d'expertesa. El que ja tenim dubtes és si publicarem, com tampoc ho està fins ara, no ho ha estat, aquest intent de treball que ja és tècnicament com s'ha d'utilitzar, i que entenem que això no aporta res al coneixement de la ciutadania. Però en tot cas, és una valoració que ja farem quan estigui quan estigui acabat. I ha posat l'exemple del B9. Jo crec que no és

comparable. És a dir, el B9, un servei totalment planificat. Allà no es va donar cap situació d'agressió a la policia, ni hi va haver cap tipus de d'allò que aconsellés o que exigís –cadascú li posarà un terme– l'ús de la força. Jo crec que és un... bé, no ho sé, no acabo de... no li veia la d'això.

Al senyor Pellicer, primer, igual que li dic una cosa, li dic l'altre. Li agraeixo el to – almenys en allò personal– de la segona intervenció, per molt que el contingut sigui el que és, però crec que igual que li he dit allò altre, doncs penso que aquesta segona intervenció ha estat adequada com jo intento fer amb vostè. Sobre el tema de si incomplirem, li repeteixo el que ha dit el senyor Berrio. Està publicada la mateixa instrucció que estava publicada pel govern anterior i tenim la voluntat i l'encàrrec de, quan acabem el procés, que no trigarem gaire els dies, com a molt alguna setmana, doncs procedir a aquesta publicació.

La bola de *foam*. M'encantaria respondre-li ara, però seré respectuós. Hi ha un procediment judicial i crec que els dos, quan acabi el procediment, tindrem l'oportunitat de veure que aquells primers informes... És a dir, allà tothom tenim una part de la informació, probablement a l'entorn de periodistes que eren allà, com la teníem també els propis comandaments policials. Es té una part de la informació i després es va veure ampliada. I jo crec que justifica l'actuació, o si més no, fa entendre que aquella actuació policial no va ser gratuïta, que respon a uns elements concrets i que en cap cas és ni castigar cap periodista, ni anava dirigit a ell, ni res que s'hi assembli. Però en tot cas, ja tindrem aquest diàleg, doncs, quan acabi la investigació judicial. No va ser una decisió política en cap cas. No ho va ser. Vostè considera que ho hauria d'haver estat. En tot cas, va ser el millor o pitjor criteri dels comandaments policials que en aquell moment estaven governant aquell dispositiu i davant d'una situació que entenien que era un risc, però no va haver-hi cap tipus d'interferència, tot i que vostè la demanda. Però també li dic: no hi va ser. No sé si serà un pecat, però no hi va ser. Va ser una decisió dels policies que estaven allà i dels seus comandaments i del CECOR. I arrossegar la cara per terra, legítim no és, òbviament; de vegades, a causa d'una altra qüestió, pot acabar una persona amb la cara arrossegada per terra, o un policia. Però tampoc és, com a mínim, el coneixement que jo tinc, o el relat que se'n fa d'això o el que consta a l'atestat. És a dir, aquella persona no se li va causar cap tipus de lesió. És a dir, si en el moment

d'acompanyar-la a terra per emmanillar-la, perquè ja s'havia decidit detenir-la, pogués fer-se alguna petita rascada, però en cap moment va suposar algun tipus de lesió, és a dir, no devia ser molt important.

I per últim, respecte –crec que ha estat el diputat de VOX– el tema de les armilles. Bé, jo crec que hi ha hagut poques èpoques... No sé què li diuen aquest sindicat del qual parla, que fins i tot crec que podria saber de qui es tracta, però jo crec que hi ha hagut poques èpoques amb el nivell de... que tampoc no he considerat mai que sigui un mèrit de ningú, ni d'un govern. I continuo pensant el mateix que pensava abans, perquè al final són diners públics, no els posem ni la consellera ni jo. Però si al final hi ha hagut una època en què realment s'hagi apostat per material, per modernitzar i per tal, crec que és de les èpoques, llevat d'un altre moment en l'àmbit de terrorisme, que hi va haver una inversió molt forta, devia ser cap al 2015-2016, és dels moments que més s'està posant recursos públics per modernitzar el material. I les armilles, que hi va haver al principi una petita disfunció, perquè de vegades els processos de contractació són molt lents i ens vam enganxar una mica els dits en alguna d'aquestes remeses, però actualment em sembla que està bastant superat això. Per part meva, ja està. Gràcies.

La presidenta

Molt bé. Ara és el torn de la consellera Parlon.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Gràcies, presidenta. Una mica com a conclusió i resum del que hem abordat durant tota aquesta tarda amb un to, en general, adequat, crec, i agraeixo a la majoria de diputats i diputades que l'hagin mantingut davant d'una qüestió que per mi és seriosa. És a dir, fins a quin punt creiem que la policia de la Generalitat de Catalunya, els Mossos d'Esquadra, fa una feina majoritàriament en tots els dispositius que tenen a veure amb situacions vinculades a l'ordre públic correcta i adequada, què és el que aquí hem defensat en base a la documentació de l'operativa que ens hem passat – en aquest cas, el director general de la Policia, perquè crec que és qui ho havia de fer amb detall–, com es van dur a terme aquests dispositius i la discrepància raonable que s'ha expressat en relació a la utilització de l'OC en els incidents del 15 d'octubre davant la sortida del bus de l'equip de bàsquet que havia d'anar a jugar el

partit a Manresa. No era un autobús, era un conflicte de drets fonamentals. I, evidentment, això es resol en aquest cas, com ja se li ha dit, tècnicament, i es resol tècnicament perquè no hi ha una directriu política, com vostè diu del Mossad, del senyor Salvador Illa o de la Conselleria d'Interior. Nosaltres, les directrius polítiques i els criteris de direcció política els apliquem en el que és l'eina de planificació estratègica del cos, que és el pla estratègic, que ja el tenim elaborat, on ens hem marcat tota una sèrie de deures perquè el cos pugui continuar sent una policia de referència i una policia modèlica, que és disposar dels mitjans adequats. Per nosaltres és important, i ja ho hem dit i no ho reiteraré, més enllà de dir que tingui un grup de facultatius que pugui articular aquest assessorament i aquesta defensa jurídica, no al marge en aquest cas el Gabinet Jurídic Central, és a dir, de la mà del Gabinet Jurídic Central. I creiem que és una decisió encertada.

I per altra banda, doncs, com a objectiu que creiem que la policia fa molt bé, és disposar de més efectius per fer més feina preventiva i menys reactiva. I per tant, poder fer més feina de treball conjuntament amb les policies locals i el conjunt d'entitats socials i de diferents tarannàs que treballen en el territori i detectar diferents situacions que han de ser de preocupació política d'aquest govern. Moltes d'aquestes, activitat delictiva, sí; altres, vinculades a situacions més d'incivisme, en el qual, per exemple, el cos de Mossos d'Esquadra mai no ha jugat un paper de mediació, sinó que ha estat més delegat a les policies locals. I creiem que aquesta tasca es pot fer i es pot fer molt bé. I també per generar confiança amb el conjunt de la ciutadania, amb la seva policia, que està per garantir els drets i deures de tothom. I quan hi ha una intervenció desproporcionada o una mala praxi, tenim els mecanismes de control propis del cos, externs i judicials. I això és així perquè estem dintre d'un sistema democràtic.

No m'agradaria que la conclusió d'aquesta comissió sigui que el cos de Mossos d'Esquadra, quan hi ha manifestacions en les quals la gent exerceix el seu dret legítim de manifestació, un dret fonamental, un dret de democràcia directa, un dret de representativitat, el Cos de Mossos d'Esquadra reprimeix les manifestacions,

perquè no és veritat. I com que no és veritat, com a consellera d'Interior, jo vinc aquí a defensar la feina que el cos de Mossos d'Esquadra va fer, sota el meu punt de vista, de manera impecable durant la celebració de les manifestacions en defensa dels drets del poble palestí i en contra del genocidi de l'Estat d'Israel, per una banda, i evidentment, en el cas de les concentracions de Montserrat. L'únic que igual trobo a faltar és una mica més de col·laboració en el seu moment inicial. I miri, i ens podríem haver estalviat algun que altre disgust, però bé. El disgust, en aquest cas, del que ja hem relatat.

Dotats d'oficina de mediació per garantir en tot moment aquesta conciliació, garantir els drets d'aquells que no ens agraden però que també tenen dret a exercir els seus drets polítics. I això, malauradament, li toca fer-ho al cos de Mossos d'Esquadra. Perquè emana del principi democràtic, de la llibertat d'expressió de tothom i del dret legítim a exercir els seus drets polítics a tothom. Ens agradi més o ens agradi menys. I per tant, vindrem les vegades que faci falta aquí a explicar-ho, i no tinguin cap dubte que, en el moment en què es detecti una mala praxis, tant pel cap del cos, el comissari Esquius, com per part del director, com per part de la consellera, s'arribarà fins al final, òbviament. I a més a més, molts casos dels que avui hem tractat aquí estan judicialitzats.

Senyor Macián, em fa trampa. Em fa trampa. Es pensa que no llegim els polítics. Em presenta l'estadística dels municipis superiors a trenta mil habitants. M'està distorsionant l'estadística de Catalunya. Clar, està dient una veritat a mitges. O sigui, si vostè té en compte tots els pobles de Catalunya, que la majoria tenen més de cinc mil habitants, sortirà el que li diu el Verificat, que els delictes han baixat més de deu punts. I en el darrer any, i el 2025, senyor Macián, és quan més han baixat. Que estem per tirar coets? Òbviament que no. És clar que no. Quantes vegades em veu a mi anar a *fardar* a les tertúlies de no sé on de que està tot genial? Òbviament que no. Però, home, sostingudament. I a més a més ho podrem demostrar amb la nova presentació de dades que farem en breu, i que tots vostès tindran la informació deguda. Podrem demostrar que la tendència, tot i que hi ha alguns delictes que preocupen —agressions sexuals especialment— i també determinades coaccions i

violència contra l'autoritat, que també ens preocupa... Però hi ha una tendència sostinguda a la baixa. I això és innegable. És innegable. Ara, si vostè em fa trampa i ens segrega una part de la mostra, doncs, òbviament, sempre tindrà vostè la raó. L'estadística es pot utilitzar cadascú com li interessi. No, no, però mira, trenta mil habitants. Ja m'estàs fent trampa. Ja m'està fent trampa. Fa trampa. Fa trampa. Fa trampa. Els delictes estan baixant. Estan baixant i han de baixar més. Però estan baixant. Gràcies a tothom.

La presidenta

Molt bé. Moltes gràcies, consellera, director general. També als càrrecs del Departament d'Interior i Seguretat Pública que també ens acompanyen. Després d'una comissió una mica moguda en què s'han interpel·lat de valent, aixequem la sessió.

La sessió s'aixeca a...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT